

м. Вінниця – 2025 рік

Анотація

Івасько Р. О. Управління системою економічної безпеки підприємства: Кваліфікаційна робота за спеціальністю 073 Менеджмент (освітня програма – Менеджмент в юридичній діяльності). – Вінниця: Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, 2025. – 102 с.

У кваліфікаційній роботі висвітлено теоретико-методологічні засади формування системи економічної безпеки підприємства та її значення в системі менеджменту. Розкрито організаційно-економічну характеристику підприємства, визначено особливості його функціонування та здійснено оцінку фінансово-економічного стану. Проведено аналіз діючої системи управління економічною безпекою підприємства, визначивши її переваги, недоліки та проблемні аспекти. Розроблено напрями вдосконалення організаційно-економічного механізму управління економічною безпекою підприємства та запропоновано практичні інструменти підвищення рівня економічної безпеки на основі впровадження сучасних управлінських технологій і цифрових рішень.

Ключові слова: економічна безпека підприємства, управління ризиками, фінансова стабільність, конкурентоспроможність, стратегічне управління, інноваційний розвиток.

Ivasko R. O. Management of the enterprise economic security system: Master's thesis on the specialty 073 Management (educational program – management in legal activity). – Vinnytsia: Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University, 2025. – 102 p.

The qualification work highlights the theoretical and methodological foundations of forming the enterprise economic security system and its role within the management framework. The study presents the organizational and economic characteristics of the enterprise, identifies the specific features of its operation, and provides an assessment of its financial and economic condition. An analysis of the existing enterprise economic security management system has been carried out, identifying its strengths, weaknesses, and problematic aspects. Directions for improving the organizational and economic mechanism of enterprise economic security management have been developed, and practical tools for enhancing the level of economic security based on the implementation of modern managerial technologies and digital solutions have been proposed.

Keywords: enterprise economic security, risk management, financial stability, competitiveness, strategic management, innovative development.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	11
1.1. Теоретична сутність та структура економічної безпеки підприємства.....	11
1.2. Основні загрози та фактори, що впливають на рівень економічної безпеки підприємства.....	19
1.3. Концептуальні підходи, методологія та принципи управління економічною безпекою підприємства.....	27
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТАНУ ТА ОЦІНКА СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	37
2.1. Організаційно-економічна характеристика підприємства та зовнішнє середовище його функціонування.....	37
2.2. Оцінка фінансово-економічного стану підприємства як бази забезпечення економічної безпеки.....	45
2.3. Аналіз діючої системи управління економічною безпекою та виявлення основних проблем і ризиків.....	55
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	61
3.1. Формування стратегічної моделі управління економічною безпекою підприємства.....	61
3.2. Розробка та впровадження механізмів попередження і мінімізації економічних загроз в діяльності підприємства.....	68
3.3. Оцінка ефективності запропонованих управлінських рішень та економічне обґрунтування їх впровадження.....	74
ВИСНОВКИ.....	79
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	86
ДОДАТКИ.....	97

ВСТУП

Сучасні умови господарської діяльності характеризуються високою динамічністю зовнішнього середовища, стрімкими глобалізаційними процесами, техніко-технологічними трансформаціями та зростанням конкуренції на внутрішньому й міжнародному ринках. Організації дедалі частіше стикаються з економічними ризиками, фінансовими кризами, кібератаками, нестабільністю законодавчого поля, коливаннями валютних курсів і політичними загрозами. У таких умовах питання забезпечення стабільності функціонування, конкурентоспроможності та фінансово-економічної стійкості стають пріоритетними для будь-якої організації.

Одним із ключових чинників подальшого ефективного розвитку є створення дієвої системи управління економічною безпекою підприємства, яка здатна забезпечити своєчасне виявлення, попередження та нейтралізацію потенційних загроз внутрішнього і зовнішнього характеру. Водночас вітчизняна практика засвідчує, що більшість підприємств не мають комплексного підходу до управління економічною безпекою, обмежуючись лише фінансовим контролем або охороною матеріальних активів. Така ситуація призводить до зниження конкурентної стійкості бізнесу, втрати отриманих ринкових позицій та зростання ймовірності кризових ситуацій.

Саме тому **актуальність теми** зумовлена необхідністю формування ефективної системи управління економічною безпекою підприємства як інструменту стабільного розвитку, підвищення конкурентоспроможності та захисту економічних інтересів в умовах невизначеності та зростаючих ризиків. В умовах воєнного стану, порушення логістичних ланцюгів, енергетичних та фінансових викликів питання економічної безпеки набуває особливого значення для забезпечення безперервності діяльності підприємств, збереження трудового потенціалу та ефективного використання ресурсів.

Економічна безпека є інтегральною характеристикою, що охоплює фінансову, виробничу, кадрову, інвестиційну, інформаційну, інноваційну та

правову складові, а її ефективне управління передбачає використання сучасних методів менеджменту, ризик-менеджменту, аналітичного моніторингу та стратегічного планування. Відтак, дослідження управління системою економічної безпеки підприємства є вкрай важливим для сучасної економіки України, оскільки спрямоване на підвищення ефективності управлінських рішень, забезпечення стійкого розвитку суб'єктів господарювання та зміцнення національної економічної безпеки загалом.

У сфері дослідження проблем управління системою економічної безпеки підприємства мають значні здобутки як вітчизняні науковці: Г. Азаренкова, І. Бланк, І. Бінько, З. Варналій, Т. Васильців, О. Власюк, В. Геєць, Н. Гражевська, С. Єрохін, О. Климчук, В. Ковальов, О. Кузьмін, Р. Лупак, Г. Мінаєв, О. Новікова, В. Ортинський, О. Поліщук, О. Ревуцька, В. Сиченко, В. Шлемко, В. Шкарупа, Л. Шемаєва, І. Яременко, Т. Яхонтова, так і зарубіжні дослідники: Дж. Бугай, П. Друкер, Р. Каплан, Дж. Кейнс, М. Крузі, С. Кук, Г. Мінцберг, Д. Норт, М. Портер, А. Сміт, Д. Стоун, Дж. Стігліц, Д. Тіс, Дж. Тобін, М. Фрідман, Р. Фріман, Г. Хамел, Т. Хілл, У. Шарп, та інші. Ці вчені зробили вагомий внесок у розроблення теоретико-методологічних засад забезпечення економічної безпеки підприємства, механізмів управління ризиками, стратегічного планування та оцінки загроз. Їхні праці присвячені формуванню системного підходу до управління економічною безпекою, розробці інструментів моніторингу та контролю фінансової стійкості, вдосконаленню методів захисту економічних інтересів підприємств. Ідеї та напрацювання зазначених науковців активно застосовуються у практиці сучасного менеджменту, сприяючи підвищенню ефективності управлінських рішень та зміцненню конкурентних позицій підприємств в умовах економічної нестабільності.

Водночас, існує значна кількість невирішених питань, які залишаються актуальними у сфері управління системою економічної безпеки підприємства, зокрема: визначення оптимальної структури та функціональних меж системи економічної безпеки залежно від галузевих особливостей підприємств; формування інтегрованих механізмів взаємодії підсистем фінансової,

інформаційної, інноваційної та правової безпеки; розроблення методик кількісної оцінки рівня економічної безпеки з урахуванням впливу зовнішніх і внутрішніх ризиків; удосконалення системи стратегічного моніторингу загроз у реальному часі на основі сучасних цифрових технологій та аналітики великих даних; розроблення алгоритмів управління ризиками, адаптованих до умов воєнного та післявоєнного відновлення економіки України; визначення ролі корпоративної культури, лідерства та соціальної відповідальності у забезпеченні економічної безпеки підприємства; оцінювання ефективності управлінських рішень у сфері безпеки з позицій економічної доцільності, соціальних наслідків і сталого розвитку. Зазначені проблеми потребують проведення подальших наукових досліджень, спрямованих на поєднання теоретико-методологічних засад економічної безпеки з сучасними інструментами стратегічного менеджменту, ризик-менеджменту, фінансового аналізу та цифрової трансформації. Їх комплексне вирішення сприятиме створенню ефективних моделей управління економічною безпекою підприємств в умовах динамічних економічних змін та зростання глобальних загроз.

Відтак, мета кваліфікаційної роботи полягає у розробці практичних рекомендацій щодо управління системою економічної безпеки підприємства на основі комплексного аналізу її складових, ідентифікації загроз та формування ефективних механізмів стратегічного управління ризиками.

Сформована мета дозволила визначити низку ключових завдань, які підлягають вирішенню під час написання кваліфікаційної роботи:

- узагальнити теоретико-методологічні засади формування системи економічної безпеки підприємства та її значення в системі менеджменту;
- розкрити сутність, структуру та функціональні елементи системи управління економічною безпекою;
- дослідити основні фактори, види та джерела загроз економічній безпеці підприємства;
- надати організаційно-економічну характеристику підприємства, визначити особливості його функціонування у сучасних умовах;

- здійснити оцінку фінансово-економічного стану підприємства як бази для аналізу рівня його економічної безпеки;
- провести аналіз діючої системи управління економічною безпекою підприємства, визначити її переваги, недоліки та проблемні аспекти;
- розробити напрями вдосконалення організаційно-економічного механізму управління економічною безпекою підприємства;
- запропонувати практичні інструменти підвищення рівня економічної безпеки на основі впровадження сучасних управлінських технологій та цифрових рішень;
- обґрунтувати ефективність запропонованих заходів і оцінити їх вплив на підвищення стійкості та конкурентоспроможності підприємства.

Об’єктом дослідження є система управління економічною безпекою підприємства як сукупність організаційних, економічних, фінансових, правових та інформаційних заходів, спрямованих на забезпечення його стабільного та ефективного функціонування в умовах зовнішніх і внутрішніх загроз.

Предметом дослідження є теоретичні, методичні та прикладні аспекти формування і вдосконалення механізмів управління системою економічної безпеки підприємства, зокрема інструменти оцінювання, моніторингу, прогнозування ризиків та розроблення управлінських рішень щодо їх мінімізації.

Методи дослідження. Для виконання магістерської роботи застосовувався комплекс загальнонаукових, спеціальних та емпіричних методів дослідження. Їх поєднання дозволило здійснити як теоретико-практичний аналіз проблематики управління системою економічної безпеки підприємства, так і практично-рекомендаційне обґрунтування напрямів її удосконалення. Зокрема, було використано такі методи:

- аналіз наукової літератури та джерел: застосовувався для вивчення теоретичних засад економічної безпеки підприємства, підходів до управління ризиками, стратегічного менеджменту та системного забезпечення безпеки в умовах невизначеності;
- методи систематизації та узагальнення: використані для структурування

наукових підходів, визначення сутності, принципів і складових системи управління економічною безпекою підприємства;

- метод індукції та дедукції: дозволив узагальнити наукові погляди щодо сутності економічної безпеки та на їх основі сформулювати власні висновки щодо її забезпечення на підприємствах;

- метод економіко-статистичного аналізу: використаний для дослідження фінансово-економічного стану підприємства, оцінювання рівня його економічної безпеки, виявлення тенденцій і закономірностей розвитку;

- методи порівняльного аналізу: застосовувалися для зіставлення показників економічної безпеки різних періодів та порівняння результатів діяльності підприємства з середньогалузевими показниками;

- метод SWOT-аналізу: використано для визначення сильних і слабких сторін діючої системи управління економічною безпекою, а також зовнішніх можливостей і загроз;

- метод експертних оцінок: залучався для визначення впливу ключових факторів ризику, а також для оцінки ефективності управлінських рішень у сфері економічної безпеки;

- метод моделювання: застосовано для розроблення пропозицій щодо удосконалення системи управління економічною безпекою, формування концептуальної моделі її розвитку;

- графічні методи подання даних: використовувалися для візуалізації результатів дослідження, побудови діаграм, схем і графіків, що відображають структуру ризиків та рівень економічної безпеки підприємства;

- метод логічних узагальнень і висновків: використано для систематизації результатів дослідження, обґрунтування практичних рекомендацій та розроблення висновків до кожного розділу магістерської роботи.

Комплексне застосування зазначених методів забезпечило наукову обґрунтованість, достовірність і практичну значущість результатів дослідження, а також дозволило поєднати теоретичний, аналітичний і прикладний аспекти управління системою економічної безпеки підприємства.

Практичне значення одержаних результатів. Практичне значення одержаних результатів магістерської роботи полягає у можливості їх безпосереднього використання в управлінській діяльності підприємств для підвищення ефективності формування системи їх економічної безпеки та зміцнення їх конкурентних позицій в ринкових умовах. Запропоновані у дослідженні теоретико-методичні підходи і концепції, аналітичні інструменти та практичні рекомендації можуть бути використані для удосконалення процесів моніторингу, оцінювання та управління ризиками, що впливають на фінансову стійкість і стабільність підприємства, зокрема у агропромисловому секторі національної економіки.

Розроблені під час досліджень пропозиції щодо формування організаційно-економічного механізму управління економічною безпекою можуть бути впроваджені в діяльність підприємств різних галузей, передусім сільськогосподарського спрямування, з метою своєчасного виявлення потенційних загроз, мінімізації їх наслідків і забезпечення стійкого розвитку. Результати дослідження сприяють удосконаленню стратегічного планування, підвищенню рівня обґрунтованості управлінських рішень, оптимізації системи контролю та захисту економічних інтересів підприємства.

Одержані висновки та рекомендації можуть бути використані у практичній діяльності керівників і менеджерів з економічної безпеки, у процесі підготовки аналітичних звітів, розроблення внутрішніх політик безпеки, а також у навчальному процесі закладів вищої освіти під час викладання дисциплін з менеджменту, ризик-менеджменту, корпоративного управління та економічної безпеки підприємства.

Апробація результатів дослідження. Апробація основних теоретико-методичних положень, розробок і практичних результатів кваліфікаційної роботи здійснювалися під час засідань наукових гуртків, проведення науково-практичних конференцій, симпозіумів у Вінницькому державному педагогічному університеті імені Михайла Коцюбинського, а також опубліковано у збірниках наукових праць конференцій:

1. Климчук О. В., Івасько Р. О. Комплаєнс-менеджмент в управлінні системою економічної безпеки підприємства. *Розбудова доброчесності та комплаєнсу в Україні: виклики і перспективи євроінтеграції*: збірник матеріалів Всеукраїнської конференції з міжнародною участю (м. Вінниця, 27 березня 2025 р.). Вінниця: ТОВ «Друк», 2025. С. 121–123.

2. Івасько Р. О. Управлінські підходи до формування економічної безпеки організацій на системному рівні. *Освіта і наука в галузі адміністрування та бізнесу: сучасні тренди і проблеми*: збірник матеріалів науково-практичної конференції (м. Вінниця, 21 жовтня 2025 р.). Вінниця: ТОВ «Друк», 2025. С. 87–93.

Структура роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, дев'яти параграфів, висновків, списку використаних джерел (95 найменувань) та 6 додатків. Загальний обсяг роботи становить 102 сторінки машинописного тексту, містить 16 рисунків та 10 таблиць.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

1.1. Теоретична сутність та структура економічної безпеки підприємства

У сучасних умовах глобалізації, цифровізації економіки та зростання рівня конкуренції питання забезпечення економічної безпеки підприємства набуває особливої актуальності. Стійке функціонування суб'єктів господарювання залежить не лише від ефективності їх операційної діяльності, а й від здатності своєчасно виявляти, оцінювати та нейтралізувати потенційні загрози внутрішнього та зовнішнього середовища. Саме тому формування системи економічної безпеки є стратегічним напрямом управлінської діяльності, який забезпечує захист економічних інтересів підприємства, його активів, ресурсів, репутації та конкурентоспроможності [1, 2]. Відтак, теоретична сутність економічної безпеки підприємства полягає у визначенні стану захищеності його життєво важливих інтересів від існуючих внутрішніх і зовнішніх загроз, а також у здатності швидко адаптуватися до несприятливих умов, зберігаючи стабільність та високий потенціал розвитку.

Економічна безпека організації виступає ключовим чинником її конкурентної стійкості та здатності до довгострокового розвитку в умовах динамічного зовнішнього середовища. Враховуючи сучасні аспекти глобальної нестабільності, воєнних загроз і конфліктів, фінансових криз та посилення конкуренції питання забезпечення економічної безпеки організацій набуває особливого значення. Економічна безпека розглядається як ключова передумова стабільного функціонування будь-яких організацій, їх конкурентоспроможності та здатності протистояти внутрішнім і зовнішнім ризикам [3, 4]. Водночас, динамічність середовища господарювання потребує переходу від фрагментарного реагування на загрози до системного підходу у формуванні механізмів управління економічною безпекою.

У науковій літературі відсутній єдиний підхід до визначення категорії «економічна безпека підприємства». Більшість вітчизняних дослідників (В. Ортинський, Ю. Герасименко, О. Сосновська, М. Кизим, Т. Меліхова) розглядають її як стан захищеності економічних інтересів підприємства від негативного впливу внутрішніх і зовнішніх загроз, що забезпечує стабільне функціонування та розвиток суб'єкта господарювання [5].

Так, на думку В. О. Гаркуші та Н. Ю. Єршової категорія «економічна безпека підприємства» – це сформований стан найбільш ефективного використання наявних ресурсів та потенціалу з метою запобігання негативному впливу дестабілізуючих факторів [6].

В. Малащенко тлумачить економічну безпеку підприємства як спроможність підприємства реалізовувати свої стратегічні цілі, зберігаючи при цьому фінансову стійкість і незалежність від зовнішніх впливів [7].

Т. М. Гладченко наголошує на тому, що економічна безпека – це не лише стан захисту, а й процес активного управління ризиками, який вимагає системного підходу до моніторингу, оцінювання та реагування на загрози [8].

Отож, поняття «економічна безпека підприємства» є багатограним і міждисциплінарним, а тому трактується у науковій літературі по-різному залежно від підходу дослідників. Узагальнюючи наведені підходи різних дослідників, можна визначити, що економічна безпека підприємства – це стан та процес забезпечення стабільності функціонування і розвитку підприємства через ефективне управління наявними ресурсами, ризиками й загрозами, що можуть вплинути на його економічні інтереси та стратегічні цілі, що забезпечує стабільність функціонування та розвиток суб'єкта господарювання у коротко- і довгостроковій перспективі. Вона характеризує здатність підприємства підтримувати збалансованість між внутрішніми ресурсами та зовнішніми викликами, забезпечувати фінансову стабільність, ефективність використання капіталу та стійкість до ризиків.

У науковій літературі виокремлюють кілька концептуальних підходів до розуміння економічної безпеки підприємства (рис. 1.1).

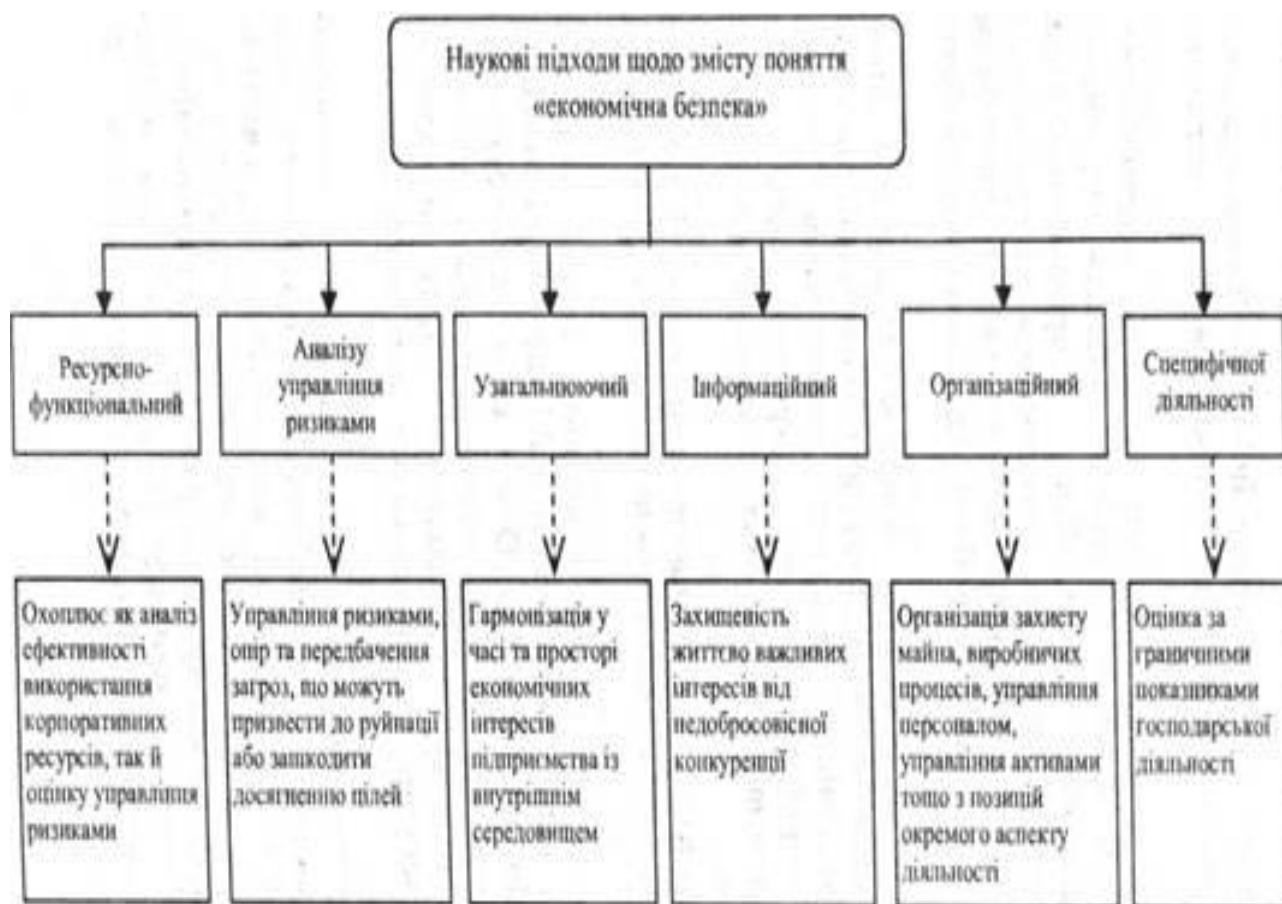

Рис. 1.1. Характеристика і сутність наукових підходів щодо визначення економічної безпеки підприємства

Джерело: [9–12].

Як бачимо, проведені дослідження наукових підходів щодо розуміння сутності економічної безпеки підприємства свідчать про відсутність єдиного економічного погляду та призводять до висновків, що кожен із перелічених підходів має ряд переваг та недоліків.

Так, ресурсний підхід визначає безпеку через ефективне використання наявного потенціалу (передусім виробничого, фінансового, кадрового, інноваційного). Економічно безпечним є таке підприємство, яке забезпечує раціональне використання ресурсів і їх відтворення.

Функціональний підхід розглядає економічну безпеку як сукупність функціональних складових, кожна з яких забезпечує стійкість певної сфери діяльності (фінансова, кадрова, технологічна, інформаційна, інвестиційна, екологічна тощо).

Системний підхід трактує економічну безпеку як комплексну систему, що охоплює взаємопов'язані елементи управління ризиками, контролю, прогнозування, захисту й реагування.

Динамічний підхід акцентує увагу на тому, що безпека не є сталим станом, а постійно змінюється під впливом внутрішніх та зовнішніх чинників, тому потребує адаптивного управління.

Інституційний підхід передбачає, що рівень економічної безпеки залежить від дієвості правових, організаційних та управлінських механізмів, які регулюють діяльність підприємства та його взаємодію із зовнішнім середовищем.

Економічна безпека підприємства має складну структуру, що охоплює взаємопов'язані підсистеми (Додаток А). З позицій системного підходу економічна безпека підприємства розглядається як цілісна система, що об'єднує взаємопов'язані елементи: фінансову, кадрову, інвестиційну, інноваційну, інформаційну, техніко-технологічну, екологічну та правову безпеку. Кожен з цих компонентів виконує власну функцію, але всі разом вони формують комплексний механізм забезпечення стабільності та розвитку підприємства. Найчастіше дослідники виокремлюють такі ключові складові економічної безпеки підприємства [13-17]:

1. Фінансова безпека, яка забезпечує стійкість фінансових потоків, платоспроможність і прибутковість підприємства. Вона охоплює систему контролю за ліквідністю, рентабельністю, ефективністю капіталу. Вона характеризує рівень захищеності фінансових ресурсів підприємства, його ліквідність, платоспроможність, здатність до залучення капіталу й ефективного управління ним, а також визначає основу економічної стійкості підприємства і є ключовим індикатором загального рівня економічної безпеки.

2. Виробнича безпека характеризує здатність підприємства стабільно здійснювати виробничі процеси, підтримувати технологічний потенціал і якість продукції.

3. Кадрова безпека відображає забезпеченість підприємства кваліфікованими працівниками, рівень їх компетентності, лояльності, професійної

культури та мотивації. Вона спрямована на запобігання втраті трудового потенціалу, плинності кадрів і зниження продуктивності праці. Кадрова безпека характеризує наявність компетентного, мотивованого персоналу, ефективну систему управління людськими ресурсами, що запобігає плинності кадрів.

4. Інноваційна безпека відображає рівень захищеності інтелектуальної власності, здатність до впровадження нових технологій та управлінських рішень. Вона передбачає здатність підприємства до впровадження нових технологій, методів управління, продуктів і процесів, що забезпечують його конкурентоспроможність на ринку. Нестача інноваційної активності часто стає причиною стратегічної вразливості підприємства.

5. Інвестиційна безпека пов'язана з ефективним залученням і використанням інвестиційних ресурсів, здатністю підприємства реалізовувати інноваційні проєкти. За своєю природою вона визначає рівень ефективності залучення та використання інвестиційних ресурсів, збалансованість інвестиційного портфеля, мінімізацію ризиків у процесі інвестування.

6. Інформаційна безпека передбачає захист комерційної, технологічної та управлінської інформації від витоку чи несанкціонованого доступу. Відтак, вона охоплює захист інформаційних ресурсів підприємства, комерційної таємниці, баз даних, а також забезпечення надійності інформаційних систем. У цифрову епоху саме цей компонент набуває особливої ваги.

7. Техніко-технологічна безпека характеризує рівень технологічного розвитку підприємства, його спроможність підтримувати безперебійне виробництво, впроваджувати нові технології та забезпечувати ефективність виробничих процесів.

8. Екологічна безпека відображає рівень екологічної відповідальності підприємства, мінімізацію шкідливого впливу на довкілля. Вона передбачає дотримання норм і стандартів охорони навколишнього середовища, раціональне використання природних ресурсів, а також мінімізацію екологічних ризиків виробничої діяльності.

9. Правова безпека означає дотримання законодавчих вимог, наявність

ефективного юридичного захисту інтересів підприємства у відносинах з контрагентами й державними органами. Загалом вона пов'язана із забезпеченням дотримання законодавства, захистом прав і законних інтересів підприємства, зменшенням юридичних ризиків і запобіганням судовим спорам.

Залежно від галузі діяльності підприємства структура економічної безпеки може розширюватися або модифікуватися. Так, наприклад, для будівельних підприємств важливою є тендерна безпека, для ІТ-компаній – кібербезпека, а для аграрних – земельна безпека. Зокрема, найбільш розповсюджену загальну схему процесу забезпечення фінансової складової економічної безпеки підприємства зображено на рисунку 1.2.

Рис. 1.2. Типова схема забезпечення фінансової складової економічної безпеки підприємства

Джерело: [18–20].

До основних сутнісних ознак і характеристик економічної безпеки підприємства належать [21, 22]:

- 1) стійкість – здатність підприємства зберігати функціонування під впливом негативних факторів;
- 2) гнучкість і адаптивність – можливість швидко реагувати на зміни ринкової кон'юнктури;
- 3) надійність і прогнозованість – здатність підтримувати стабільний фінансово-економічний стан на тривалу перспективу;
- 4) ресурсна збалансованість – ефективне використання та оптимальне співвідношення матеріальних, трудових і фінансових ресурсів;
- 5) інноваційність – готовність підприємства до впровадження нових технологій, методів управління та стратегічного планування.

Пріоритетним принципом забезпечення організації і функціонування системи безпеки компанії потрібно вважати її комплексність, яку можна зобразити у вигляді тривимірної моделі (рис. 1.3).

Рис. 1.3. Тривимірна модель комплексної системи безпеки підприємства

Джерело: [23, 24].

Необхідно відзначити, що загалом забезпечення економічної безпеки підприємства ґрунтується на принципах системності, комплексності, безперервності, адаптивності, економічної доцільності та превентивності. Системний підхід передбачає координацію дій усіх підрозділів підприємства щодо запобігання ризикам, а комплексність – охоплення всіх сфер діяльності. Превентивність орієнтована на завчасне виявлення загроз і розроблення заходів для їх нейтралізації, що дає змогу знизити потенційні втрати.

У структурі економічної безпеки важливе місце займає система моніторингу, яка дозволяє здійснювати постійний контроль за змінами у зовнішньому та внутрішньому середовищі підприємства. Ефективний моніторинг сприяє своєчасному виявленню тенденцій, загроз, слабких місць і забезпечує оперативне прийняття управлінських рішень [25].

Таким чином, теоретична сутність економічної безпеки підприємства полягає у створенні таких умов функціонування суб'єкта господарювання, за яких досягається максимальна стійкість до дестабілізуючих впливів, забезпечується захист стратегічних інтересів і формується здатність до саморозвитку в умовах ризику та невизначеності. Її структура відображає багатовимірність і взаємозалежність окремих складових, кожна з яких має власне значення, але водночас інтегрується у єдину систему управління безпекою підприємства. Раціональне поєднання цих елементів дозволяє забезпечити економічну стійкість підприємства, підвищити його адаптивність до змін середовища та зміцнити стратегічні позиції на ринку.

Економічна безпека не зводиться лише до фінансової стабільності, а є комплексною категорією, що охоплює всі сфери діяльності підприємства. Її досягнення можливе лише за умови системного підходу до управління ризиками, прогнозування загроз і формування внутрішньої політики безпеки, що відповідає сучасним викликам національної та глобальної економіки.

У контексті зростання економічної турбулентності, військових ризиків, технологічних змін і цифрової трансформації забезпечення економічної безпеки набуває стратегічного значення для українських підприємств. Вона стає

фундаментом їхньої довгострокової життєздатності, інвестиційної привабливості та здатності до інноваційного розвитку. Отже, формування ефективної системи економічної безпеки має розглядатися як невід’ємна складова загальної системи менеджменту підприємства, що потребує подальших наукових досліджень і практичного вдосконалення.

1.2. Основні загрози та фактори, що впливають на рівень економічної безпеки підприємства

У сучасних умовах динамічних економічних, політичних та соціальних змін підприємства функціонують у складному середовищі, яке характеризується високим рівнем невизначеності та ризику [26]. Це обумовлює необхідність постійного моніторингу факторів і загроз, що впливають на їхню економічну безпеку. Адже саме розуміння природи та джерел загроз дозволяє підприємству своєчасно реагувати на виклики, знижувати ризики та формувати адаптивні стратегії розвитку. Економічна безпека підприємства, як інтегральна характеристика його стабільності, безпосередньо залежить від комплексу внутрішніх і зовнішніх чинників, які визначають стан ресурсного потенціалу, фінансової стійкості, інноваційного розвитку, конкурентоспроможності та управлінської ефективності [27–29]. Загрози при цьому виступають як потенційні або реальні деструктивні впливи, що можуть призвести до втрати ресурсів, зниження прибутковості, дестабілізації діяльності, банкрутства або втрати ринкових позицій.

Для забезпечення економічної безпеки підприємства необхідно здійснити формування механізму забезпечення фінансової безпеки держави (Додаток Б). Одним із напрямів створення для підприємств передумов для економічного виживання за умов ринкових відносин є виявлення та нейтралізація загроз економічній стабільності підприємства, що і є суттю діяльності із забезпечення економічної безпеки підприємства.

У науковій літературі існує декілька класифікацій щодо загроз економічній безпеці підприємства. Зокрема, залежно від джерела їхнього походження, загрози поділяються на зовнішні та внутрішні (рис. 1.4).

Рис. 1.4. Сутнісна характеристика зовнішніх та внутрішніх загроз економічній безпеці підприємства

Джерело: [30, 31].

До зовнішніх загроз економічній безпеці підприємства відносять такі, що виникають поза межами підприємства, є наслідком впливу макроекономічних, політичних, правових, соціальних та технологічних процесів у державі та світі. Основними серед них є [32]:

— нестабільність макроекономічного середовища, інфляційні коливання, девальвація національної валюти;

- політична та військова нестабільність, що притаманна сучасній Україні у зв'язку з повномасштабною війною;
- недосконалість законодавчої бази, часті зміни податкового законодавства, адміністративний тиск на бізнес;
- зростання конкуренції на внутрішньому і зовнішньому ринках;
- ускладнення доступу до фінансових ресурсів, зниження інвестиційної привабливості країни;
- кібератаки, інформаційні війни, промислове шпигунство;
- зміни у світових ланцюгах постачання, торговельні бар'єри, санкційні обмеження.

Внутрішні загрози формуються безпосередньо всередині підприємства і пов'язані з недоліками формування його організаційної структури, фінансового менеджменту, кадрової політики, техніко-технологічного забезпечення або корпоративної культури. До них належать [33]:

- неефективна система управління, відсутність стратегічного планування;
- низький рівень фінансової дисципліни, нераціональне використання наявних ресурсів;
- недостатня кваліфікація персоналу, кадрові конфлікти, відтік фахівців;
- технологічна відсталість, зношеність основних фондів;
- низький рівень інформаційної безпеки, витіки комерційної інформації;
- внутрішні шахрайські дії, корупційні ризики;
- відсутність дієвої системи ризик-менеджменту.

Резюмуючи, необхідно відзначити, що обидва типи загроз є взаємопов'язаними: зовнішні чинники часто активізують внутрішні вразливості підприємства, посилюючи загальний рівень ризику. Наприклад, нестабільність валютного курсу може призвести до фінансових втрат через неефективну політику управління оборотним капіталом, а слабка організаційна структура унеможливорює швидку адаптацію до змін ринку.

Виділення та класифікація існуючих загроз економічній безпеці підприємства за функціональними складовими сприяє розробці заходів для

підвищення рівня кожної функціональної складової та економічної безпеки підприємства загалом. Так, класифікація за характером впливу визначає, що загрози можуть бути економічними, політичними, соціальними, екологічними, технологічними, інформаційними та правовими [34–36].

Економічні загрози охоплюють усі негативні явища, пов'язані з коливаннями як внутрішнього, так і зовнішнього ринку, нестабільністю фінансової системи, інфляцією, зміною податкового навантаження чи цін на ресурси. У кризові періоди ці загрози посилюються, що вимагає від підприємства гнучкої антикризової політики.

Політичні загрози включають ризики, пов'язані з державною політикою, воєнними діями, змінами у регуляторному полі або національних пріоритетах. В умовах війни в Україні ці ризики набувають критичного значення, оскільки впливають на логістику, ринки збуту, кадрову мобільність і навіть на фізичне збереження активів.

Соціальні загрози стосуються змін у поведінці споживачів, рівні платоспроможності населення, соціальної нестабільності, трудової міграції тощо. Вони безпосередньо позначаються на попиті, кадровому потенціалі та репутації підприємства.

Екологічні загрози зумовлені посиленням вимог до екологічної безпеки виробництва, можливими аваріями, порушенням природоохоронного законодавства, що може призвести до штрафів, репутаційних втрат або зупинки діяльності.

Технологічні загрози охоплюють ризики, пов'язані з моральним і фізичним старінням обладнання, недостатнім рівнем інновацій, технологічними збоями. У сучасній економіці, де конкурентоспроможність часто визначається інноваційністю, ці ризики є одними з найнебезпечніших.

Інформаційні загрози пов'язані з несанкціонованим доступом до даних, витоком конфіденційної інформації, кібератаками. Цифровізація бізнес-процесів підвищує ефективність діяльності, але одночасно створює нові вразливі місця, які потребують системного захисту.

Правові загрози виникають унаслідок змін законодавства, недосконалості договірних відносин, порушень прав інтелектуальної власності або претензій з боку контролюючих органів.

Також існує класифікація ризиків, небезпек та загроз економічній безпеці малого та середнього підприємства (Додаток В).

Загалом своєчасне реагування та протидія вказаним загрозам дозволяє оперативно вирішувати поставлені завдання щодо забезпечення економічної безпеки підприємства (рис. 1.5).

Рис. 1.5. Основні напрями забезпечення та ключові завдання економічної безпеки підприємства

Джерело: [37].

Водночас, потрібно відзначити, що існують фактори, які визначають рівень економічної безпеки підприємства. Вони є системоутворюючими елементами, що формують потенціал його стійкості. Їх доцільно теж розділяти на внутрішні та зовнішні, а також на об'єктивні (економічні, технологічні, правові) та суб'єктивні (управлінські, психологічні, поведінкові).

До основних внутрішніх факторів належать:

- фінансово-економічний стан підприємства, зокрема структура капіталу, ліквідність, платоспроможність, рівень прибутковості;
- ефективність менеджменту, якість стратегічного планування та управлінських рішень;
- інноваційно-технологічний потенціал, рівень цифровізації;
- кадровий потенціал, корпоративна культура, професійна мотивація;
- рівень організації виробництва, логістики, постачання;
- система внутрішнього контролю, аудит і ризик-менеджмент;
- стан матеріально-технічної бази, ступінь зношеності основних засобів;
- інформаційна безпека, рівень захисту комерційних даних [39–41].

Зовнішні фактори включають макроекономічні, політичні, соціальні та ринкові умови, що впливають на діяльність підприємства, але не можуть бути ним безпосередньо контрольовані. Найсуттєвішими серед них є:

- державна економічна політика, рівень оподаткування, умови кредитування;
- інвестиційний клімат, валютна стабільність;
- інституційна надійність судової системи та правової бази;
- рівень конкуренції, ринкова кон'юнктура, поведінка споживачів;
- міжнародна економічна ситуація, санкційна політика, зміни у глобальних ланцюгах постачання;
- форс-мажорні обставини (пандемії, війна, природні катастрофи) [42, 43].

Загалом потрібно відзначити, що фактори та загрози перебувають у тісному взаємозв'язку: несприятлива дія зовнішнього фактору часто виявляє слабкі сторони внутрішнього середовища, тоді як внутрішня стабільність може

пом'якшувати вплив зовнішніх ризиків. Тому рівень економічної безпеки підприємства визначається не лише кількістю загроз, а й здатністю організації ефективно на них реагувати на системному рівні (рис. 1.6).

Рис. 1.6. Система економічної безпеки підприємства

Джерело: [44].

Одним із ключових напрямів забезпечення економічної безпеки підприємства є формування системи моніторингу загроз. Вона включає збір, аналіз і оцінку інформації про зміни у зовнішньому та внутрішньому середовищі підприємства. Ефективний моніторинг передбачає побудову інформаційної моделі ризиків, яка дозволяє своєчасно ідентифікувати потенційні небезпеки. Інструментарій такого моніторингу може охоплювати аналіз фінансових показників, оцінку ділової репутації контрагентів, SWOT-аналіз, PEST-аналіз, сценарне моделювання тощо. Застосування цифрових технологій, зокрема систем бізнес-аналітики (BI-систем), дозволяє автоматизувати процеси збору даних і підвищити оперативність управлінських рішень.

В останні роки підприємства України діють у надзвичайно складних

умовах, спричинених воєнними подіями, руйнуванням інфраструктури, порушенням логістики, нестачею робочої сили та енергетичними ризиками. Це значно підвищує рівень загроз економічній безпеці. Водночас ці виклики стимулюють активізацію процесів структурної трансформації економіки, цифровізації бізнес-процесів і формування адаптивних систем управління ризиками. Особливої уваги потребують новітні загрози, пов'язані з кібератаками, фішинговими атаками, маніпуляцією фінансовими даними, витоком комерційної інформації. У сучасному цифровому просторі вони стають не менш небезпечними, ніж традиційні економічні ризики. Крім того, до суттєвих чинників ризику належить людський фактор. Недостатня компетентність управлінського персоналу, низький рівень етичної культури, неефективна комунікація або опір змінам можуть стати причиною управлінських помилок, що підривають економічну стабільність підприємства.

Таким чином, рівень економічної безпеки підприємства формується під впливом широкого спектра загроз і факторів, які взаємодіють між собою та мають як об'єктивний, так і суб'єктивний характер. Їх комплексний аналіз є необхідною передумовою для розробки ефективної системи управління економічною безпекою. Для забезпечення стійкого розвитку підприємства важливо не лише ідентифікувати потенційні загрози, а й оцінити їхній вплив на ключові показники діяльності, визначити пріоритетні напрями протидії та створити механізм адаптації до динамічних умов зовнішнього середовища. Ефективна система економічної безпеки має бути інтегрованою частиною загальної системи стратегічного управління, що базується на принципах превентивності, гнучкості та науково обґрунтованого прогнозування.

Підсумовуючи потрібно відзначити, що економічна безпека підприємства є динамічним процесом, який залежить від здатності менеджменту забезпечити баланс між стабільністю та розвитком, мінімізувати негативні впливи зовнішнього середовища та внутрішніх недоліків і забезпечити сталий розвиток підприємства в умовах невизначеності.

1.3. Концептуальні підходи, методологія та принципи управління економічною безпекою підприємства

Формування ефективної системи управління економічною безпекою підприємства є ключовою умовою його стабільного розвитку, конкурентоспроможності та здатності протистояти деструктивним впливам зовнішнього і внутрішнього середовища. У сучасних умовах воєнних дій, економічної турбулентності, високих ризиків та структурних трансформацій економіки актуалізується потреба у розробці концептуальних і методологічних засад управління економічною безпекою, що дозволяють адаптуватися до динамічних викликів та забезпечувати довгострокову життєздатність підприємства [45, 46]. Концепція управління економічною безпекою підприємства базується на розумінні підприємства як відкритої соціально-економічної системи, що функціонує у складному середовищі та постійно взаємодіє з численними суб'єктами – державою, конкурентами, споживачами, постачальниками, інвесторами, фінансовими установами. У цій системі економічна безпека виступає не лише захисним механізмом, але й стратегічним ресурсом розвитку, який визначає спроможність підприємства досягати поставлених цілей за умов ризику, невизначеності та конкуренції.

Для вимірювання стану та системи економічної безпеки підприємства застосовують такі ключові методи: проведення моніторингу основних соціально-економічних показників та співставлення їх із встановленими граничними значеннями, що мають бути не менші за загальносвітові; експертної оцінки; аналізу й обробки сценаріїв; оптимізації; теоретико-ігрові; багатовимірною статистичного аналізу; теорії штучних нейронних мереж [47, 48]. Серед основних концептуальних підходів до управління економічною безпекою підприємства виділяють ресурсний, функціональний, системний, стратегічний, ризик-орієнтований, інституційний та інноваційний підходи. (рис. 1.7).

Зокрема, ресурсний підхід ґрунтується на ідеї, що безпека підприємства забезпечується за рахунок ефективного управління його ресурсами: фінансовими,

матеріальними, трудовими, інформаційними та інтелектуальними. Відповідно до цього підходу, головним завданням системи управління безпекою є збереження, оптимізація та раціональне використання ресурсного потенціалу підприємства.

Рис. 1.7. Інтеграція підходів та методів до оцінки системи економічної безпеки підприємства

Джерело: [46, 47].

Функціональний підхід розглядає економічну безпеку як результат виконання певних управлінських функцій: планування, організації, мотивації,

контролю, координації та регулювання. Такий підхід дозволяє структурувати процес управління безпекою за напрямками та визначити відповідальність кожного підрозділу за забезпечення стабільності у межах своєї компетенції.

Системний підхід розглядає економічну безпеку як цілісну динамічну систему, що складається з взаємопов'язаних елементів: фінансової, виробничої, кадрової, техніко-технологічної, інформаційної, інноваційної, екологічної та інших підсистем. Управління безпекою підприємства у межах цього підходу передбачає не лише ідентифікацію окремих ризиків, а й урахування їх взаємного впливу та інтеграцію усіх складових у єдиний механізм управління.

Стратегічний підхід акцентує увагу на довгостроковому характері управління економічною безпекою, що передбачає розробку стратегічних цілей, пріоритетів, програм та політик, спрямованих на зміцнення конкурентоспроможності, фінансової стійкості й інноваційної активності підприємства. У межах цього підходу важливим є інтегрування функцій безпеки у загальну систему стратегічного управління.

Ризик-орієнтований підхід базується на управлінні ризиками, які можуть негативно вплинути на стабільність діяльності підприємства. Він передбачає ідентифікацію, оцінку, моніторинг, прогнозування та мінімізацію ризиків з метою запобігання кризовим явищам і забезпечення фінансової стабільності. У сучасних умовах цей підхід набуває особливої ваги, оскільки дозволяє сформувати адаптивну систему безпеки, здатну реагувати на швидкі зміни середовища.

Інституційний підхід розглядає управління економічною безпекою через призму взаємодії підприємства із створеним інституційним середовищем: державою, правовими структурами, фінансовими інститутами, системою освіти і науки. Він наголошує на важливості дотримання норм законодавства, корпоративних стандартів, етичних принципів і регуляторних вимог, що впливають на рівень безпеки підприємства.

Інноваційний підхід орієнтується на впровадження новітніх технологій, цифрових інструментів і управлінських інновацій для підвищення ефективності управління ризиками, моніторингу загроз та прийняття рішень. Цифровізація

бізнес-процесів підприємства [49, 50], автоматизація аналітики та використання штучного інтелекту створюють нові можливості для побудови інтегрованих систем економічної безпеки.

При цьому надзвичайно важливо сформувати стратегічне забезпечення системи управління економічною безпекою підприємства (рис. 1.8), яке б містило в собі досягнутий та запланований рівень економічної безпеки.

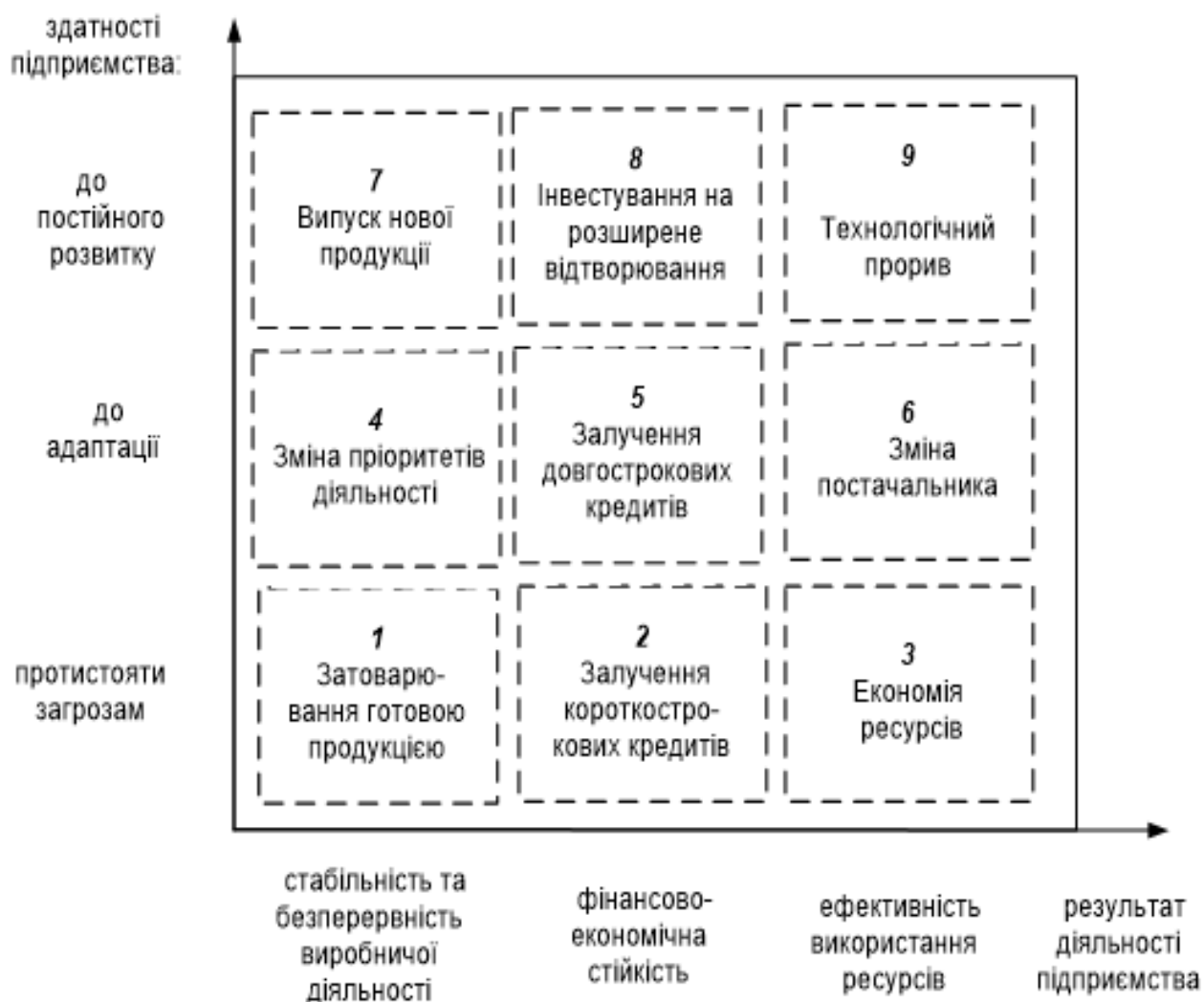

Рис. 1.8. Стратегічні аспекти забезпечення системи управління економічною безпекою підприємства

Джерело: [51, 52].

Наведені квадрати 1, 2, 3 є стратегіями формування системи економічної безпеки підприємства. Під час позиціонування підприємства в цих квадрантах

воно може лише протистояти тим загрозам, що виникають. Тут ще не розроблено стратегічних або тактичних заходів, які будуть забезпечувати економічну безпеку підприємства.

Перший квадрат може бути стратегією формування системи економічної безпеки підприємства при затоварюванні готовою продукцією. На другому квадраті здійснюється стратегія формування системи економічної безпеки підприємства на засадах залучення короткострокових кредитів. Третій квадрат є індикатором стратегії формування системи економічної безпеки підприємства в умовах жорсткої економії ресурсів.

У блоці, що складається з квадратів 4, 5, 6, відбувається удосконалення уже сформованої системи економічної безпеки підприємства.

Четвертий квадрат відзначається стратегією удосконалення системи економічної безпеки внаслідок зміни пріоритетів діяльності підприємства.

На п'ятому квадраті забезпечується стратегія удосконалення системи економічної безпеки на основі залучення довгострокових кредитів.

Шостий квадрат здійснює стратегію удосконалення системи економічної безпеки в результаті зміни головного постачальника.

Стратегії в квадрантах з сім, вісім та дев'ять відзначаються необхідністю постійного моніторингу проведеної роботи щодо сформованої системи економічної безпеки підприємства.

Особливістю є те, що підприємства на сьомому квадраті потребують постійного моніторингу роботи сформованої системи економічної безпеки підприємства.

Восьмий квадрат передбачає процес розширеного відтворення та здійснення інвестування.

Дев'ятий квадрат характеризується процесами запровадження нових технологій на підприємстві.

Як наслідок, найвищі рівні стратегічного забезпечення економічної безпеки підприємства будуть пов'язані із його інноваційним розвитком. Підприємство не здатне зберігати лідерські позиції та свої конкурентні переваги без постійного

оновлення, оскільки воно є системою вищої структурної організації. Оновлення в умовах сьогодення рівнозначно сформованій стратегії. У сучасному розумінні, інноваційний розвиток – це основна умова оновлення будь-якого підприємства.

Відповідно до встановлених основних функціональних цілей відбувається градація рівнів економічної безпеки підприємства. Структурування таких рівнів економічної безпеки необхідно здійснювати завдяки виділенню квадрантів внаслідок перетину щодо отриманих результатів діяльності підприємства та його відповідних намірів до подальшої діяльності (рис. 1.9).

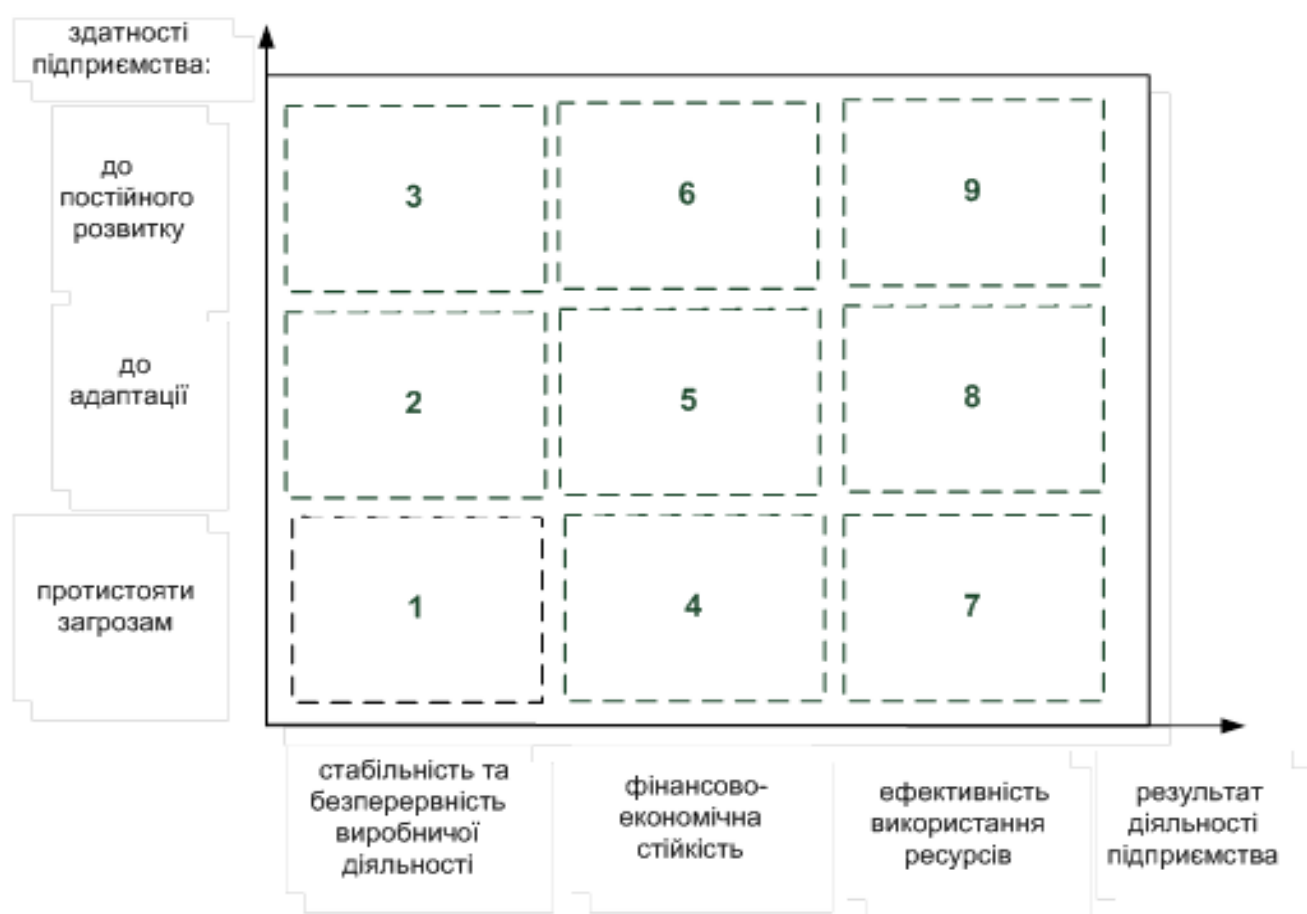

Рис. 1.9. Здійснення процесів структурування рівнів економічної безпеки підприємства

Джерело: [53, 54].

Перший квадрант має найнижчий рівень економічної безпеки підприємства. Підприємство може лише протистояти загрозам, які здатні з'явитися, проте не має

змоги передбачати їх, а також адаптуватись до наявних змін зовнішнього середовища. Стабільність та безперервність виконуваної виробничої діяльності не гарантує компанії отримання прибутку, існує ймовірність до затоварювання підприємства готовою продукцією.

На перетині здатності підприємства до процесів адаптації й стабільності та здійснення безперервної виробничої діяльності формується другий рівень економічної безпеки. На цьому рівні підприємство вже здатне передбачати ймовірні загрози, які можуть з'явитися та здійснювати адаптацію як до негативних, так і до позитивних змін, що відбуваються у зовнішньому та внутрішньому середовищі. Водночас, не спостерігається значних комерційних результатів, проте більшим чином проявляється соціальний ефект, що обумовлено безперервністю процесів функціонування та збереження робочих місць.

Третій рівень економічної безпеки мають підприємства, в яких проявляються здібності до постійного розвитку. Підприємство таким рівнем не постійно розвивається, проте має потенціал до розвитку. Потрапляння підприємства до цього квадранту може бути зумовлене із проходженням професійної перепідготовки персоналу, придбанням нового обладнання або ж нової технологічної лінії.

Четвертий рівень тісно пов'язаний з початковими етапами досягнення позитивних результатів щодо фінансово-економічної стійкості, тобто мається на увазі, що відбувається принаймні покриття підприємством всіх своїх витрат.

П'ятий квадрант виступає яскравим індикатором здатності підприємства адаптуватись до різного роду змін та при цьому досить швидко відновлювати свою фінансово-економічну стійкість. На такому підприємстві майже завжди підібрана команда менеджерів, яка працює на високому професійному рівні та зможе з достатнім рівнем управлінської активності відреагувати на непередбачувані зміни в зовнішньому економічному оточенні.

Шостий рівень економічної безпеки засвідчує про початок процесів розвитку підприємства, який досягається після досягнення ним запланованого типу фінансової стійкості. Різні рівні менеджменту підприємства працюють не

тільки оперативно, а й креативно, що є запорукою його розвитку.

Підприємство, яке знаходиться на сьомому рівні, забезпечує відмінну реалізацію розробленої стратегії свого розвитку, що засвідчується на основі ефективного використання ресурсів. Водночас, таке підприємство ще не здатне розробляти ефективної довгострокової стратегії своєї діяльності та працює без нарощування потенціалу виробництва, тобто здатне лише протистояти наявним загрозам, які виникають.

Підприємства, які потрапили до восьмого рівня, відзначаються середнім рівнем накопичення виробничого потенціалу та найвищим рівнем результатів господарської діяльності [55, 56].

Дев'ятий виступає найвищим рівнем економічної безпеки підприємства, що прямо пропорційно відповідає досягнутим підприємством найвищих результатів своєї діяльності та має найвище накопичення свого потенціалу. У підприємства в цьому випадку зафіксовано найвищі здатності до розвитку та найвища ефективність використання ресурсів [55, 56].

Важливим елементом методології є вибір системи показників для оцінки економічної безпеки. До них належать: коефіцієнт фінансової стійкості, ліквідності, рентабельності, динаміка інвестиційної активності, рівень заборгованості, кадрова стабільність, рівень інноваційного розвитку, ефективність управління ризиками. Комплексна оцінка цих показників дозволяє сформувати інтегральний індекс економічної безпеки підприємства, який виступає базовим орієнтиром для прийняття управлінських рішень [57].

Суттєву роль у методології управління відіграє процес моніторингу та діагностики. Він передбачає систематичний збір, обробку й аналіз інформації про стан економічної безпеки, динаміку змін у середовищі та результати реалізації заходів безпеки. Ефективний моніторинг забезпечує своєчасне виявлення відхилень від нормативних параметрів і дозволяє швидко реагувати на нові виклики. Принципи управління економічною безпекою підприємства формують теоретико-методологічну основу побудови ефективної системи захисту та розвитку. До основних принципів належать:

- системність, яка передбачає комплексне бачення економічної безпеки як багатовимірного явища, що охоплює всі сфери діяльності підприємства;
- превентивність, що полягає у попередженні загроз і ризиків, а не лише у ліквідації їх наслідків;
- адаптивність, яка забезпечує гнучке реагування на зміни середовища, ринку, технологій і законодавства;
- комплексність, що вимагає одночасного використання організаційних, фінансових, правових, технічних та інформаційних інструментів управління безпекою;
- економічна доцільність, яка полягає у необхідності раціонального співвідношення витрат на заходи безпеки та очікуваних результатів їх реалізації;
- науковість, що забезпечує застосування перевірених методів аналізу, моделювання та прогнозування ризиків;
- безперервність, яка передбачає постійний моніторинг стану безпеки та своєчасне оновлення управлінських рішень;
- відповідальність, що означає персоніфікацію завдань і повноважень у межах системи управління безпекою;
- інтегрованість, яка забезпечує поєднання функцій безпеки із загальною системою корпоративного управління, стратегічного планування та контролю.

Застосування цих принципів сприяє формуванню дієвої системи управління економічною безпекою, що поєднує стратегічну орієнтацію з оперативною ефективністю.

У сучасних умовах глобальної нестабільності, цифровізації економіки та зростання кіберризиків особливого значення набуває розвиток концепції інтегрованого управління безпекою [58]. Цей підхід передбачає об'єднання різних напрямів безпеки: фінансової, інформаційної, інвестиційної, кадрової, технологічної в єдину систему, де кожен елемент взаємодіє із загальною стратегією підприємства. Високий рівень ефективності управління досягається завдяки застосуванню інструментів сучасного менеджменту: стратегічного аналізу, системи управління ризиками (ERM), збалансованої системи показників

(BSC), контролінгу, антикризового управління та бізнес-аналітики. Використання таких інструментів дозволяє сформувати прозору, обґрунтовану та керовану систему прийняття рішень у сфері безпеки.

Загалом, концептуальні підходи, методологія та принципи управління економічною безпекою підприємства відображають еволюцію наукових уявлень про сутність і механізми забезпечення стійкості бізнесу. Їх практичне значення полягає у створенні бази для розробки адаптивних стратегій безпеки, здатних забезпечити ефективне функціонування підприємства навіть у кризових умовах.

Таким чином, управління економічною безпекою є складною багаторівневою системою, що поєднує стратегічні, організаційні, аналітичні та інноваційні аспекти. Її ефективність визначається здатністю підприємства прогнозувати ризики, мінімізувати втрати, раціонально використовувати ресурси та забезпечувати сталий розвиток у довгостроковій перспективі.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТАНУ ТА ОЦІНКА СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

2.1. Організаційно-економічна характеристика підприємства та зовнішнє середовище його функціонування

Стрімкий перехід до ринкової економіки та багатоукладності в сучасних умовах потребує від підприємства підвищення ефективності виробництва, конкурентоздатності виробленої продукції та наданих послуг на основі впровадження передових досягнень науково-технічного прогресу, ефективних форм господарювання і кваліфікованого управління виробництвом, активізації процесів підприємництва тощо. Ключова роль у реалізації цієї задачі приділяється здійсненню аналізу господарської діяльності підприємств. На його основі у подальшому формуються стратегія і тактика розвитку підприємства, обґрунтовуються різні види планів й управлінські рішення, здійснюється контроль за їхнім подальшим виконанням, виявляються резерви та напрями підвищення ефективності виробництва, оцінюються результати діяльності підприємства, його підрозділів і робітників [59, 60].

Управлінськ-організаційні питання формування економічної безпеки підприємства в сучасних умовах постійної нестабільності та турбулентності набувають актуального значення. Головна задача у забезпеченні процесів економічної безпеки підприємства полягає в тому, щоб гарантувати його стабільність, адаптивність, максимально ефективну господарську діяльність, а також високий виробничий потенціал розвитку в майбутньому. Під час запровадження комплексних заходів із економічної безпеки підприємства необхідно враховувати всі види як внутрішніх, так і зовнішніх загроз і їх суб'єктів, а також особливості конкретного підприємства. Розвиток теорії та практики забезпечення економічної безпеки підприємства передбачає постійне оновлення та доповнення існуючих положень, що є на сьогодні досить важливим напрямом економічних досліджень [61, 62].

Економічну безпеку підприємств в Україні можна розподілити на різні рівні (рис. 2.1)

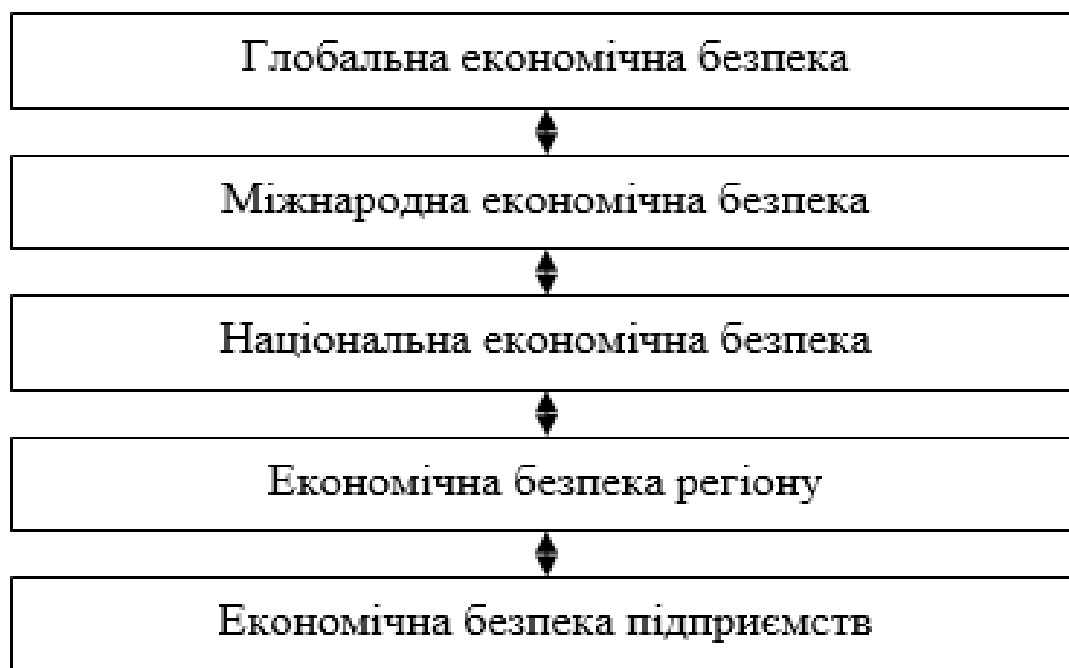

Рис. 2.1. Ієрархія рівнів економічної безпеки підприємства

Джерело: [62, 63].

Як бачимо, її можна охарактеризувати такими основними дестабілізуючими факторами, як: виснаження виробничо-технічного потенціалу, погіршення екологічної обстановки, зростання безробіття, втрата продовольчої незалежності, порушення рівномірності фінансового забезпечення [64]. Опорою національної економіки та відповідного економічного розвитку підприємств є високорозвинені виробничі структури, які спроможні успішно із високим рівнем ефективності досягати поставлених ринкових цілей [65].

Базою дослідження було обрано підприємство ТОВ «ПК «Зоря Поділля», тому що ця компанія є досить розвинутою у всіх сферах господарської діяльності, має чітку структуру управління та організацію. ТОВ ПК «Зоря Поділля» являє собою вертикально-інтегрований комплекс, до складу якого входять п'ять виробничих підрозділів: Немирівська філія; Кунянська філія; Погребищенська філія; Маломочульська філія; Гайсинський цукровий завод.

Підприємство ТОВ «ПК «Зоря Поділля» (далі – Підприємство) зареєстроване 15 березня 2006 р. у м. Гайсин, Вінницька область, як товариство з обмеженою відповідальністю (код ЄДРПОУ 34009446). Юридична адреса зазначена: Україна, Вінницька обл., Гайсинський район, м. Гайсин, вул. Заводська, буд. 150. Керівником станом на останню публічну інформацію є Максимчак Віктор Дмитрович.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ПК «Зоря Поділля» є одним із провідних аграрних підприємств Гайсинського району Вінницької області, діяльність якого спрямована на виробництво, переробку та реалізацію сільськогосподарської продукції. Підприємство функціонує у сфері агропромислового виробництва, поєднуючи рослинництво, первинну переробку продукції, виробництво олії, комбікормів, а також реалізацію кінцевої продукції на внутрішньому ринку. Основний вид діяльності підприємства згідно з КВЕДом – 01.11 «Вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур». За інформацією рейтингу “ТОР-1000 компаній України”, у 2024 році Підприємство посіло місце № 335.

Основними видами діяльності ТОВ «ПК «Зоря Поділля» є вирощування зернових і технічних культур (пшениця, кукурудза, соняшник, соя), виробництво соняшникової олії, комбікормів, а також оптова торгівля продуктами сільського господарства. Підприємство займає стабільні позиції на регіональному ринку, має сформовану матеріально-технічну базу, забезпечене висококваліфікованими працівниками, налагоджені канали збуту, а також співпрацює з низкою агрохолдингів, трейдерів та переробних компаній.

Організаційно-правова форма господарювання – товариство з обмеженою відповідальністю. Форма власності – приватна. Середня чисельність працюючих у 2024 році становить 227 осіб, що свідчить про стабільне зростання кадрового потенціалу.

У структурі управління підприємства переважає лінійно-функціональний тип. Вищим органом управління є загальні збори учасників товариства. Поточне керівництво здійснює директор, якому підпорядковуються головний бухгалтер,

головний агроном, керівник виробничої служби, начальник переробного цеху, керівник відділу збуту, а також служби охорони праці та економічної безпеки. Така структура управління забезпечує чіткий розподіл повноважень, узгодженість управлінських рішень та контроль за результатами діяльності.

Матеріально-технічна база ТОВ «ПК «Зоря Поділля» включає сучасні виробничі потужності з переробки насіння соняшнику, комбікормовий завод, складські приміщення, елеватор ємністю понад 20 тис. тонн, а також машинно-тракторний парк, що складається з імпоротної та вітчизняної техніки. Протягом 2022–2024 років підприємство активно модернізувало свої виробничі лінії, оновило обладнання для олієпресування, а також впровадило системи енергозбереження.

Фінансово-економічні показники господарської діяльності ТОВ «ПК «Зоря Поділля» за період 2022–2024 рр. наведено у табл. 2.1.

Таблиця 2.1 – Основні фінансові показники діяльності ТОВ «ПК «Зоря Поділля», 2022–2024 рр.

Показник	2022 р.	2023 р.	2024 р.	Відхилення 2024/2022, %
Дохід (виручка від реалізації продукції), тис. грн	128 450	156 820	174 600	+35,9
Собівартість реалізованої продукції, тис. грн	102 370	119 440	128 950	+26,0
Валовий прибуток, тис. грн	26 080	37 380	45 650	+75,1
Адміністративні витрати, тис. грн	6 540	7 920	8 470	+29,5
Витрати на збут, тис. грн	3 120	4 180	4 850	+55,4
Фінансовий результат від операційної діяльності, тис. грн	16 420	25 280	32 330	+96,9
Чистий прибуток, тис. грн	12 350	19 620	25 880	+109,6
Рентабельність продажів, %	9,6	12,5	14,8	+5,2 п.п.
Коефіцієнт поточної ліквідності	1,35	1,47	1,59	–
Коефіцієнт автономії (частка власного капіталу)	0,58	0,61	0,64	–

Джерело: складено автором.

Економічні результати діяльності підприємства свідчать про позитивну

динаміку розвитку. Як видно з даних таблиці, протягом досліджуваного періоду відбулося стабільне зростання фінансових результатів. Обсяг доходу від реалізації продукції збільшився з 128,45 млн грн у 2022 році до 174,6 млн грн у 2024 році, або на 35,9 %. Чистий прибуток зріс більш ніж удвічі – з 12,35 млн грн до 25,88 млн грн. Рівень рентабельності продажів за цей період підвищився з 9,6 % до 14,8 %, що свідчить про підвищення ефективності господарювання.

У таблиці 2.2 наведено основні виробничі показники діяльності підприємства.

Таблиця 2.2 – Динаміка основних виробничих показників діяльності підприємства ТОВ «ПК «Зоря Поділля», 2022–2024 рр.

Показники	2022 р.	2023 р.	2024 р.	Відхилення 2024/2022, %
Загальна площа сільськогосподарських угідь, га	4 200	4 200	4 200	0
Урожайність зернових культур, ц/га	47,5	49,2	52,1	+9,7
Виробництво олії соняшникової, т	6 420	7 100	7 950	+23,8
Виробництво комбікормів, т	3 250	3 580	3 900	+20,0
Кількість працівників, осіб	215	220	227	+5,6
Середньомісячна заробітна плата, грн	14 200	16 300	18 100	+27,5
Енергоспоживання (електроенергія). тис. кВт·год	1 180	1 220	1 250	+5,9
Витрати пального, т	450	430	410	–8,9
Собівартість 1 т продукції, грн/т	10 680	10 950	10 700	+0,2

Джерело: складено автором.

Загальна площа сільськогосподарських угідь підприємства становить близько 4 200 га, з яких 80 % припадає на рілля. У структурі посівів найбільшу частку займають зернові культури (пшениця, кукурудза), а також технічні культури – соняшник та соя.

Рівень урожайності зернових за останні три роки зріс із 47,5 ц/га у 2022 році до 52,1 ц/га у 2024 році, що зумовлено впровадженням нових технологій, використанням якісного насіння та оптимізацією агротехнічних процесів.

Згідно з даними, у 2024 році обсяги виробництва соняшникової олії зросли

на 23,8 % порівняно з 2022 роком, а комбікормів – на 20 %. Виробництво продукції має тенденцію до стабільного зростання, що забезпечується модернізацією технологій, вдосконаленням організації праці та зростанням продуктивності персоналу. Позитивним фактором є також підвищення середньомісячної заробітної плати працівників – з 14,2 тис. грн у 2022 році до 18,1 тис. грн у 2024 році, що сприяє підвищенню мотивації та зниженню кадрової плинності.

У таблиці 2.3 наведено структуру джерел фінансування діяльності ТОВ «ПК «Зоря Поділля».

Таблиця 2.3 – Структура джерел фінансування діяльності ТОВ «ПК «Зоря Поділля»

Джерело фінансування	2022 р., %	2023 р., %	2024 р., %
Власний капітал	58	61	64
Довгострокові кредити банків	22	20	18
Короткострокові позики	12	10	9
Інші джерела (постачальницький кредит, оренда)	8	9	9

Джерело: складено автором.

Покращення фінансового стану відбулося за рахунок раціональної політики витрат, збільшення обсягів виробництва та розширення ринків збуту. Підприємство також активно використовує можливості кредитного фінансування для модернізації виробництва, проте частка власного капіталу у структурі джерел фінансування поступово зростає – з 58 % у 2022 році до 64 % у 2024 році. Це свідчить про зміцнення фінансової стійкості підприємства та підвищення рівня його економічної безпеки.

Ці дані свідчать про значний обсяг активів, наявність виробничої і зберігаючої інфраструктури, що створює можливості для ефективної сільськогосподарської діяльності. Фінансові показники за 2022-2024 рр. демонструють певну динаміку: зростання доходу у 2023 р. порівняно з 2022 р., потім невелике зниження у 2024 р. щодо 2023 р., але все ще високий прибуток у 2023 р. і 2024 р. свідчить про прибуткову діяльність. Проте варто враховувати, що

зниження доходу у 2024 р. може бути наслідком як зовнішніх факторів (ринкових, енергетичних, логістичних), так і внутрішніх (організаційних). З огляду на виробничу специфіку значні площі землі під вирощуванням, переробні потужності, зберігання продукції перед Підприємством стоять завдання щодо підтримки/оновлення матеріально-технічної бази, оптимізації логістики, підвищення продуктивності та забезпечення фінансової стійкості.

Важливим елементом аналізу є характеристика зовнішнього середовища функціонування підприємства, оскільки саме воно визначає можливості та ризики подальшого розвитку. Для оцінки зовнішніх факторів використано метод PEST-аналізу, результати якого подано в таблиці 4.

Таблиця 2.4 – Оцінка зовнішнього середовища функціонування ТОВ «ПК «Зоря Поділля» (PEST-аналіз)

Фактор	Характеристика впливу	Оцінка впливу (за шкалою від –3 до +3)
Політичний	Державна підтримка аграрного сектору, дотації, програми компенсацій; воєнний ризик високий	+1
Економічний	Інфляція, коливання цін на паливо, зростання собівартості, валютна нестабільність	–2
Соціальний	Підвищення рівня безробіття у сільських громадах, дефіцит кваліфікованих кадрів	–1
Технологічний	Впровадження нових агротехнологій, цифрових систем моніторингу, модернізація техніки	+2
Екологічний	Вимоги до зменшення викидів, зміни клімату, погіршення якості ґрунтів	–1

Джерело: складено автором.

Політичні умови характеризуються високим рівнем невизначеності, пов'язаним із воєнним станом в Україні. Водночас уряд підтримує аграрний сектор через програми компенсацій, пільгового кредитування, грантові ініціативи, що створює певні можливості для підприємств галузі.

Економічні фактори мають як позитивний, так і негативний характер. З одного боку, спостерігається високий попит на сільськогосподарську продукцію, зростання експорту зерна та олії, з іншого – інфляційні процеси, коливання

валютного курсу та ціни на енергоносії суттєво впливають на собівартість виробництва.

Соціальні умови функціонування характеризуються дефіцитом кваліфікованої робочої сили у сільській місцевості, зниженням трудової активності через міграційні процеси, проте підприємство активно розвиває соціальну інфраструктуру, підтримує працівників та місцеву громаду.

Технологічний фактор має переважно позитивний вплив: підприємство впроваджує цифрові технології обліку, GPS-моніторинг техніки, системи управління виробництвом, модернізує обладнання. Це дозволяє підвищити ефективність використання ресурсів, зменшити втрати та покращити якість продукції.

Екологічні фактори потребують посилення контролю за дотриманням природоохоронного законодавства, оскільки аграрне виробництво безпосередньо впливає на стан ґрунтів та водних ресурсів. У відповідь на ці виклики підприємство запроваджує елементи екологічного менеджменту, проводить агрохімічний моніторинг і впроваджує ресурсозберігаючі технології.

Загалом зовнішнє середовище діяльності ТОВ «ПК «Зоря Поділля» можна охарактеризувати як помірно стабільне з наявністю окремих ризиків, пов'язаних із макроекономічною ситуацією, логістикою та геополітичними загрозами. Водночас підприємство володіє достатнім потенціалом адаптації до зовнішніх викликів завдяки високому рівню менеджменту, диверсифікації виробництва, міцній матеріально-технічній базі та фінансовій самодостатності.

Таким чином, аналіз організаційно-економічної характеристики ТОВ «ПК «Зоря Поділля» свідчить про його стійке положення на регіональному аграрному ринку, стабільні фінансові результати та поступове зміцнення економічної безпеки. Підприємство демонструє зростання ефективності виробництва, оптимізує структуру витрат, підвищує рівень рентабельності та має перспективи подальшого розвитку в умовах відновлення української економіки. Загалом ТОВ «ПК «Зоря Поділля» можна розглядати як економічно стійке підприємство, що демонструє ефективне поєднання виробничих, фінансових і соціальних

компонентів у своїй діяльності. Його досвід свідчить про важливість системного підходу до управління економічною безпекою, що ґрунтується на збалансованому розвитку, стратегічному плануванні, використанні інноваційних технологій та підвищенні конкурентоспроможності на внутрішньому й зовнішньому ринках. Такі результати підтверджують здатність підприємства не лише зберігати стабільність у складних умовах воєнного та післявоєнного періоду, а й формувати потенціал для сталого зростання та подальшого розвитку.

2.2. Оцінка фінансово-економічного стану підприємства як бази забезпечення економічної безпеки

Останнім часом фінансово-економічна безпека дедалі частіше стає об'єктом проведення наукових досліджень вітчизняних і зарубіжних економістів, оскільки є беззаперечним індикатором рівня захищеності підприємств, галузей та економіки країни загалом від ризиків і флуктуацій, які значно поглиблюються в період настання економічних криз. Формування належного рівня фінансово-економічної безпеки господарюючих суб'єктів безпосередньо залежить від єдності та системності проведеного обліку, аналізу і контролю як складових організаційно-економічного механізму управління підприємствами [66, 67].

Фінансово-економічна політика і безпека сучасного підприємства багато в чому залежить від того, наскільки вище керівництво, кожний структурний підрозділ та працівник виконує існуючі вимоги законів, наказів, розпоряджень, положень, інструкцій, правил корпоративної етики тощо [68–70]. Тому серед головних критеріїв забезпечення економічної безпеки пропонується розглядати також і питання ділової етики, чесного ведення бізнесу, відсутності ознак корупції, шахрайства, проявів монопольного володіння інноваційними ресурсами.

У зв'язку з цим значної актуальності набувають питання, пов'язані із удосконаленням обліково-аналітичного забезпечення управління фінансово-економічною безпекою на основі створення дієвої системи комплаєнс-контролю.

З погляду зміцнення економічної безпеки комплаєнс-менеджмент є невід'ємною частиною системи економічної безпеки підприємства та важливим елементом стратегії управління, забезпечуючи дотримання законодавчих та регулятивних вимог. Така модель управління базується на створенні та підтриманні системи, що гарантує відповідність всіх бізнес-операцій і фінансових транзакцій встановленим нормам і правилам.

Здійснення економічної діяльності відповідно до комплаєнс-принципів передбачає реалізацію законності в діяльності підприємства і забезпечення її правомірності. Варто зазначити, що комплаєнс, як дотримання обов'язкових правил, як принцип діяльності організації – поняття більш широке, ніж законність здійснення підприємницької діяльності. Водночас, комплаєнс як стан, навпаки, є ширшим, ніж правомірність діяльності організації і правопорядок у відповідному сегменті суспільних відносин. Тому дуже часто комплаєнс – це не тільки правомірне, але ще й етичне ведення бізнесу, що означає здійснення підприємницької діяльності відповідно внутрішньокорпоративними нормами і відповідно до правил, які прийняті в певній галузі [71, 72].

Реалізація системи комплаєнса передбачає обов'язкову відповідальність комплаєнс-менеджера перед вищим керівництвом та працівниками за виявлення та управління комплаєнс-ризиками [73]. Система комплаєнс-менеджменту включає розробку і впровадження політик і процедур, які допомагають забезпечити відповідність діяльності підприємства регуляторним вимогам. Це вимагає від підприємства активної участі в моніторингу змін у законодавстві, а також адаптації внутрішніх правил та процедур відповідно до цих змін.

Саме тому комплаєнс-контроль є однією із визначальних складових гарантування економічної безпеки підприємства та внутрішнього контролю в системі сучасних ризиків та загроз, запорукою задоволення інформаційних запитів користувачів фінансової та нефінансової інформації і водночас, основою формування його конкурентоспроможності. Комплаєнс-контроль відіграє роль як однієї із складових функцій служби економічної безпеки підприємства. Він дозволяє сформувати систему мінімізації фінансових втрат, збереження ділової

репутації, попередження накладанню санкцій та можливого негативному впливу окремих груп ризиків на економічну безпеку підприємства.

Важливою передумовою для забезпечення охорони фінансової складової економічної безпеки є процес планування (включаючи, стратегічне й бюджетне) комплексу необхідних заходів та оперативна реалізація запланованих дій під час здійснення тим чи іншим суб'єктом господарювання фінансово-економічної діяльності. Показники, за допомогою яких можна оцінити фінансово-економічний стан (безпеку) підприємства (організації), наведено на рис. 2.2.

Рис. 2.2. Групи розрахункових показників для оцінки фінансово-економічного стану (безпеки) підприємства

Джерело: [71–73].

Процес формування запланованих економічних результатів діяльності та ефективності виробництва (продуктивності системи), безпосередній нагляд за ефективністю протікання якого покладено на службу безпеки підприємства, наведено на рис. 2.3.

Рис. 2.3. Принципова схема формування економічних результатів та ефективності виробництва

Джерело: [50].

Як бачимо, метою оцінки є визначення поточної фінансової стійкості, ліквідності, платоспроможності, ділової активності та рентабельності підприємства, що дозволить встановити рівень його економічної безпеки й окреслити напрями її зміцнення.

Раціональне управління фінансово-економічним станом підприємства є ключовим чинником формування належного рівня його економічної безпеки. Саме фінансові результати, структура активів і пасивів, динаміка рентабельності та ліквідності визначають здатність підприємства не лише функціонувати стабільно, але й протистояти зовнішнім та внутрішнім загрозам. ТОВ «ПК «Зоря Поділля», як підприємство аграрно-виробничого спрямування, демонструє стабільні показники розвитку, проте потребує системного аналізу фінансових параметрів для виявлення сильних і слабких сторін своєї діяльності в контексті забезпечення економічної безпеки.

Майновий стан підприємства визначається структурою активів і пасивів, їхнім складом, динамікою та ефективністю використання (табл. 2.5).

Таблиця 2.5 – Динаміка структури активів підприємства за 2022–2024 рр.

Показник	2022 р.	2023 р.	2024 р.	Відхилення, %
Необоротні активи, тис. грн	92 400	95 800	101 250	+9,6
Оборотні активи, тис. грн	56 700	68 540	74 890	+32,1
Разом активів, тис. грн	149 100	164 340	176 140	+18,1
Частка необоротних активів, %	62,0	58,3	57,5	–4,5 п.п.
Частка оборотних активів, %	38,0	41,7	42,5	+4,5 п.п.

Джерело: складено автором.

За даними фінансової звітності ТОВ «ПК «Зоря Поділля» за 2022–2024 роки спостерігається стійке зростання вартості активів. Наведені дані свідчать, що у структурі активів підприємства переважають необоротні активи (основні засоби, обладнання, транспорт), що характерно для аграрних і переробних підприємств. Збільшення питомої ваги оборотних активів свідчить про активізацію виробничо-господарської діяльності, підвищення мобільності фінансових ресурсів та поліпшення ліквідності балансу.

Фінансова стійкість підприємства визначає рівень незалежності від зовнішніх джерел фінансування, а також здатність своєчасно розраховуватись за зобов'язаннями (табл. 2.6).

Таблиця 2.6 – Аналіз фінансової стійкості та платоспроможності

Показник	2022 р.	2023 р.	2024 р.	Оптимальне значення
Коефіцієнт автономії	0,58	0,61	0,64	>0,5
Коефіцієнт фінансової залежності	1,72	1,64	1,56	<2,0
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	0,38	0,41	0,44	0,2–0,5
Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними засобами	0,26	0,29	0,31	>0,1

Джерело: складено автором.

Аналіз показників свідчить про підвищення фінансової автономії підприємства та зменшення залежності від позикового капіталу. Це свідчить про підвищення рівня фінансової безпеки та стійкості підприємства до ризиків ліквідності.

Оцінка ліквідності передбачає визначення здатності підприємства покривати свої короткострокові зобов'язання оборотними активами (табл. 2.7).

Таблиця 2.7 – Показники ліквідності підприємства за 2022–2024 рр.

Показник	2022 р.	2023 р.	2024 р.	Нормативне значення
Коефіцієнт поточної ліквідності	1,35	1,47	1,59	1,2–2,0
Коефіцієнт швидкої ліквідності	0,94	1,08	1,16	0,8–1,5
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,25	0,28	0,32	0,2–0,35

Джерело: складено автором.

Отримані результати засвідчують, що підприємство має стабільну ліквідність, а рівень поточних активів перевищує короткострокові зобов'язання. Це вказує на здатність підприємства оперативно реагувати на фінансові ризики, що є однією з передумов забезпечення економічної безпеки.

Ділова активність відображає ефективність використання ресурсів та швидкість обороту капіталу (табл. 2.8).

Таблиця 2.8 – Показники ділової активності ТОВ «ПК «Зоря Поділля»

Показник	2022 р.	2023 р.	2024 р.	Тенденція
Коефіцієнт оборотності активів	0,86	0,95	0,99	Зростає
Період обороту активів, днів	424	384	368	Зменшується
Коефіцієнт оборотності запасів	3,8	4,1	4,4	Зростає
Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості	4,9	5,3	5,7	Зростає

Джерело: складено автором.

Підприємство демонструє позитивну динаміку зростання оборотності активів і запасів, що свідчить про ефективніше використання оборотного капіталу та покращення управління ресурсами.

Аналіз прибутковості та рентабельності оцінює ефективність діяльності підприємства за допомогою двох показників: прибутку (абсолютний показник) та рентабельності (відносний показник). Аналіз показує, наскільки ефективно використовуються ресурси для отримання прибутку, і включає розрахунок показників рентабельності продажів, активів та власного капіталу.

Показники рентабельності відображають фінансові результати діяльності підприємства та його здатність генерувати прибуток (табл. 2.9).

Таблиця 2.9 – Показники прибутковості ТОВ «ПК «Зоря Поділля» за 2022–2024 рр.

Показник	2022 р.	2023 р.	2024 р.	Відхилення 2024/2022, %
Валовий прибуток, тис. грн	26 080	37 380	45 650	+75,1
Чистий прибуток, тис. грн	12 350	19 620	25 880	+109,6
Рентабельність активів (ROA), %	8,3	10,7	12,5	+4,2 п.п.
Рентабельність власного капіталу (ROE), %	14,2	16,9	18,7	+4,5 п.п.
Рентабельність продажів, %	9,6	12,5	14,8	+5,2 п.п.

Джерело: складено автором.

Зростання рентабельності свідчить про підвищення ефективності виробничих процесів, оптимізацію витрат і покращення управління фінансовими потоками. Це створює позитивне фінансове підґрунтя для забезпечення належного рівня економічної безпеки підприємства.

Для узагальнення результатів аналізу проведено інтегральну оцінку фінансової безпеки за основними групами показників (ліквідність, стійкість, прибутковість, активність). Кожному показнику присвоєно ваговий коефіцієнт і розраховано узагальнений індекс фінансової безпеки. Отриманими результатами за досліджуваний період становить: у 2022 р. – 0,72; у 2023 р. – 0,79; у 2024 р. – 0,84 (за шкалою: до 0,5 – низький рівень; 0,5–0,7 – середній; понад 0,7 – високий).

Таким чином, рівень фінансової безпеки ТОВ «ПК «Зоря Поділля» упродовж трьох років підвищився з середнього до високого. Це свідчить про ефективність системи управління фінансовими ресурсами, раціональне співвідношення власних і залучених коштів, а також стабільне зростання прибутковості діяльності.

Значний вплив на оцінку фінансово-економічного стану підприємства має зовнішнє середовище, в якому воно функціонує. Зовнішнє середовище Підприємства складається з факторів макро-, мезо- і мікрорівнів, що формують умови його господарської діяльності.

Макроекономічні фактори: ситуація в аграрному секторі України, зміни в державному регулюванні земельних відносин, орендної плати за землю, валютні коливання, інфляція, енергетична нестабільність у контексті воєнного стану. Наприклад, рішення Гайсинської міської ради про поновлення договору оренди землі для Підприємства за межами с. Бубнівка (10 га) строком на 10 років показує регіональні земельні фактори.

Галузеві фактори: Підприємство працює у галузі рослинництва (зернові, бобові, олійні культури) та переробки сільськогосподарської продукції (цукрові буряки). Галузь агропромислового комплексу в Україні у останні роки зазнає впливу з боку логістики (зруйновані інфраструктури), експортних обмежень, зміни структури попиту, підвищення вартості добрив і пального. У згаданому рішенні суду від 24.11.2023 зазначено, що Підприємство використовувало пальне для власних потреб та мало перевірку щодо обігу пального.

Регуляторні/інституційні фактори: земельне законодавство, ліцензування паливної діяльності, енергетичні дозволи. Наприклад, Підприємству видана ліцензія на виробництво електричної енергії в 2007 р. Хоча це старіше, регуляторні аспекти залишаються важливими. Регулювання орендної плати за землю, взаємовідносин з місцевою владою (поновлення договору оренди) – усе це впливає на стабільність діяльності.

Ринкові фактори та конкуренція: на регіональному рівні конкуренція серед агрокомпаній, зміна ринків збуту, імпорту/експорту продукції. Інформація про експортні перевезення у 2023 р. (згадка про поставки з Підприємства) свідчить про наявність логістичних викликів.

Технологічні та інфраструктурні фактори: наявність елеваторів, переробних потужностей дає основу, але одночасно потребує модернізації та адаптації до умов воєнного стану, зміни логістики, енергетичних ризиків.

Соціальні та кадрові фактори: діяльність у сільській місцевості, значні земельні масиви, пов'язані з землекористуванням – усе це потребує належної кадрової політики, адаптації до змін трудової мобільності, соціальних умов. У сукупності зовнішнє середовище Підприємства створює як можливості (велика

площа землі, переробні потужності, вертикальна інтеграція), так і виклики (земельна оренда, логістика, енерго- і паливно-енергетичні витрати, регуляторні ризики, війна).

На основі розглянутої оцінки фінансово-економічного стану проведемо SWOT-аналіз підприємства ТОВ «ПК «Зоря Поділля».

Спочатку здійснимо аналіз сильних і слабких сторін підприємства ТОВ «ПК «Зоря Поділля». До сильних сторін підприємства буде належати:

- значний обсяг земельних ресурсів та виробничої бази (більше ніж 50 тис. га, наявність елеватора і переробного підрозділу);
- вертикальна інтеграція: вирощування, переробка, зберігання продукції дозволяє контролювати ланцюг доданої вартості;
- позитивні фінансові результати за 2022–2024 рр. (прибутковість, значний дохід) свідчать про конкурентоспроможність;
- локалізація у регіоні (м. Гайсин) із доступом до сільськогосподарських земель, що дає переваги щодо логістики на місцевому рівні.

До слабких сторін підприємства буде належати:

- зниження доходу у 2024 р. порівняно з 2023 р. може сигналізувати про виклики в ринку чи внутрішні проблеми;
- виробничо-технологічна база (за наявністю даних) потребує модернізації, особливо в умовах підвищених енерговитрат, логістичних витрат та ризиків;
- залученість у регуляторні та контролюючі процедури (наприклад, перевірки обігу пального) створює додаткові адміністративні ризики;
- залежність від ринків збуту та зовнішньої логістики, що в умовах воєнного стану може створювати підвищені ризики.

Водночас, підприємство ТОВ «ПК «Зоря Поділля» буде мати такі основні можливості:

- розширення переробного сегмента (зокрема цукрових буряків), вихід на нові ринки збуту, експорт;
- використання сучасних технологій, цифровізації, підвищення ефективності виробництва та зберігання;

- оптимізація логістики і використання власних потужностей, розвиток елеваторної інфраструктури

Основними загрозами для підприємства ТОВ «ПК «Зоря Поділля» будуть такі:

- дестабілізація через воєнні дії, порушення логістики, енергетичні перебої, зростання вартості ресурсів;
- зміни у земельному законодавстві, орендній платі, правовому регулюванні сільського господарства;
- зростання конкуренції, зниження цін на продукцію, зміни міжнародних ринків;
- технологічне відставання, підвищення витрат, ризику кібербезпеки та інформаційні загрози.

Підприємство ТОВ «ПК «Зоря Поділля» є потужним гравцем сільськогосподарського сектору Вінницької області, зі значною ресурсною базою, виробничою та зберігальною інфраструктурою. За період 2022–2024 рр. воно продемонструвало стабільну прибутковість і високі обсяги діяльності. Однак, його діяльність протікає в середовищі підвищених ризиків – регуляторних, логістичних, енергетичних та пов’язаних з війною. Зовнішнє середовище створює як умови для зростання, так і серйозні виклики. У таких умовах для Підприємства важливим є надалі вдосконалення стратегічного управління, модернізація виробничих та логістичних процесів, підвищення рівня ризик-менеджменту і адаптації до змін середовища.

Результати фінансово-економічного аналізу показали, що підприємство ТОВ «ПК «Зоря Поділля» характеризується високим рівнем фінансової стабільності, платоспроможності та прибутковості. Проте окремі фактори ризику залишаються актуальними – це залежність від сезонних коливань виробництва, коливань цін на сировину та енергоресурси, а також ризики зовнішнього середовища, пов’язані з воєнними діями. Загалом фінансово-економічний стан ТОВ «ПК «Зоря Поділля» може бути охарактеризований як стійкий та такий, що забезпечує необхідний рівень економічної безпеки. Це створює базу для

подальшого удосконалення механізмів управління економічною безпекою через оптимізацію фінансових потоків, підвищення ефективності виробництва та впровадження інноваційних технологій управління ризиками.

2.3. Аналіз діючої системи управління економічною безпекою та виявлення основних проблем і ризиків

У сучасних умовах військової агресії, посилення економічних санкцій, енергетичної та фінансової нестабільності суттєво зростає роль щодо прийняття гнучких управлінських рішень, використання цифрових технологій та інформаційно-аналітичних систем, що дозволяють оперативно реагувати на постійні зміни зовнішнього середовища. Виклики, що постали перед Україною внаслідок повномасштабної війни, розпочатої РФ у лютому 2022 р., значно актуалізують потребу у нових управлінських підходах до захисту бізнесу від економічних, фінансових та інформаційних ризиків. Важливо не лише зберегти функціонування організацій у кризових умовах, а й створити умови для їх сталого розвитку в післявоєнний період [70, 74, 75]. Саме тому питання інтеграції стратегічного, операційного та антикризового менеджменту у забезпеченні економічної безпеки організацій виходить на перший план. При цьому запровадження інтегрованого підходу до управління ризиками, який в комплексі охоплює фінансову, кадрову, виробничу, інноваційну та інформаційну складові, формує фундамент ефективної системи економічної безпеки підприємства.

Наразі діяльність підприємства підлягає впливу численних загроз, внутрішніх та зовнішніх ризиків, що безпосередньо змінюють рівень його економічної безпеки. Тому система управління економічною безпекою виступає одним із ключових елементів управлінської моделі підприємства, забезпечуючи узгодженість стратегічних та оперативних дій, моніторинг ризиків, реагування на загрози та прийняття управлінських рішень [76, 77]. У межах поточного підрозділу проведено аналіз діючої системи управління економічною безпекою

підприємства, виявлено її ключові елементи, а також ідентифіковано основні проблеми і ризики, що стоять на шляху до її ефективного функціонування.

Система управління економічною безпекою на підприємстві включає сукупність організаційних, методичних та інформаційно-аналітичних механізмів, які забезпечують ідентифікацію загроз, оцінку ризиків, розробку заходів захисту, моніторинг та контроль виконання. Згідно з проведеними дослідженнями [78–81] система управління економічною безпекою повинна бути гнучкою, інтегрованою з загальною системою управління підприємством і адаптованою до зовнішнього та внутрішнього середовища.

В практичних умовах підприємство «ПК «Зоря Поділля» має такі базові компоненти системи економічної безпеки:

- 1) структурний підрозділ або служба, відповідальна за економічну безпеку (або включена до служби ризик-менеджменту/фінансового контролю);
- 2) внутрішні регламенти, політики, положення з економічної безпеки, що орієнтовані на фінансово-економічні, інформаційні, кадрові та виробничі аспекти;
- 3) система моніторингу показників економічної безпеки (ліквідності, фінансової автономії, оборотності капіталу тощо), звітність, аналітика;
- 4) механізми ризик-менеджменту: ідентифікація ризиків, їх оцінка, раннє попередження, розробка заходів мінімізації;
- 5) система внутрішнього контролю та аудиту, що охоплює фінансові потоки, виробничі процеси, інформаційну безпеку;
- 6) зворотній зв'язок і коригуючі дії, що гарантують адаптацію системи до зміни середовища.

Проведений аналіз показників діяльності підприємства (див. підрозділи 2.1 і 2.2) переконує, що система управління економічною безпекою має позитивні елементи. Фінансова автономія зросла, ліквідність та рентабельність покращилися, оборотність активів підвищилася, що свідчить про працюючий механізм управління. Однак оцінка ефективності виявляє також низку ознак, що потребують уваги:

По-перше, моніторинг ризиків на підприємстві має переважно реактивний

характер: багато заходів запускалися після прояву негативних факторів, а не на стадії їх раннього виявлення. Це зменшує можливості превентивного впливу.

По-друге, аналітичне забезпечення системи обмежене: хоча є регулярна звітність, інструменти прогнозування та сценарного аналізу використовуються недостатньо широко, що ускладнює реагування на складні зовнішні шоки.

По-третє, інтеграція між підсистемами безпеки (фінансової, виробничої, інформаційної, кадрової) не завжди здійснюється на достатньому рівні: відсутня чітка координація дій і спільна інформаційна база, що створює ризик дублювання або пропуску загроз.

По-четверте, служба безпеки або відповідальний підрозділ часто не має достатнього ресурсу (людського, технічного, аналітичного) для повного охоплення всіх ризикових сфер – це особливо помітно в інформаційній та технологічній складовій.

По-п'яте, відсутність чітких систем КРІ для оцінювання результативності заходів з економічної безпеки, що не дозволяє порівняти планові завдання з фактичними результатами в динаміці.

На основі аналізу діяльності підприємства та порівняння з теоретичними підходами можна виокремити такі ключові проблеми:

- відсутність системного підходу до інтеграції підсистем безпеки з оперативним управлінням підприємства, що знижує загальну адаптивність і час реакції;
- недостатня автоматизація і цифровізація системи моніторингу ризиків, а саме: відсутність сучасних ВІ-систем, систем раннього попередження, інтегрованих дашбордів для управлінців;
- недостатня увага до інформаційної безпеки: кібератаки, потоки комерційної інформації не охоплені системою превентивно;
- підготовка персоналу в сфері економічної безпеки становить проблему: не всі керівники і співробітники мають відповідну підготовку або розуміння ризик-менеджменту.
- не вдосконалена процедура аналізу “слабких сигналів” зовнішнього

середовища (наприклад, зміни регуляторного середовища, логістичних ланцюгів, форс-мажорів), що призводить до уповільнення реакції;

- відсутність чіткої системи попереднього тестування сценаріїв кризових впливів (наприклад, логістичні розриви, санкції, енергетичні збої) та планів продовження роботи (business continuity planning);

- нестача ресурсного забезпечення служби безпеки: техніки, аналітики, бюджеті на оновлення, що створює ризик “вузьких місць”;

- виробничо-технологічні ризики не пов’язані з безпекою не завжди відносяться до системи: наприклад, старіння обладнання, енергозалежність, зношеність виробничих фондів. Все це впливає на економічну безпеку, але не охоплене належним чином системою.

Окрім загальних проблем системи управління, підприємство стоїть перед конкретними ризиками, які мають практичне значення:

1. Ризик валютних і цінових коливань: зміни цін на сировину, паливо, добрива без відповідної хеджуючої політики можуть призвести до значного зростання собівартості.

2. Логістичний ризик: порушення ланцюгів постачання та експорту (через військові дії, обмеження, транспортні проблеми) можуть спричинити зупинку виробництва або втрати ринку збуту.

3. Енергетичні ризики: підвищення тарифів, перебої з електроенергією або теплом, що впливають на виробничі потужності і змушують збільшувати витрати.

4. Кадрові ризики: відтік кваліфікованих працівників, дефіцит кадрів у сільській місцевості, трудова міграція, що впливають на кадрову безпеку та стабільність виробництва.

5. Інформаційно-технологічні ризики: кіберзагрози, застаріла система обліку, відсутність цифрової трансформації, що створюють вразливість системи управління і призводять до втрат інформаційного ресурсу.

6. Регуляторні ризики: зміни законодавства щодо земельних відносин, податкового режиму, екологічного законодавства, що можуть створити додаткові витрати чи навіть призвести до штрафів / зупинки діяльності.

7. Репутаційні ризики: у аграрному секторі важливими є соціальна відповідальність, взаємовідносини з громадою, збої у виробництві які впливають на імідж. Все це, у свою чергу, може вплинути на процеси кредитування, партнерство, ринки збуту.

8. Екологічні ризики: погіршення стану ґрунтів, водних ресурсів, екологічні штрафи або обмеження, що можуть призвести до зниження виробничого потенціалу.

Виходячи з ідентифікованих проблем і ризиків, доцільно запропонувати низку ключових заходів щодо вдосконалення системи управління економічною безпекою:

1. Розробити інтегровану платформу моніторингу ризиків з побудовою індикаторів “слабких сигналів”, що дозволить своєчасно ідентифікувати зовнішні та внутрішні загрози.

2. Впровадити систему бізнес-безперервності (Business Continuity Management) з тестуванням сценаріїв кризових впливів: логістичних збоїв, енергетичних криз, кадрових ударів.

3. Посилити цифровізацію процесів економічної безпеки на основі впровадження ВІ-системи, аналітичних панелей, технологій штучного інтелекту для прогнозування ризиків.

4. Забезпечити інтеграцію підсистем безпеки (фінансова, виробнича, інформаційна, кадрова) в єдину систему управління з чітким розподілом відповідальності, процедур і комунікацій.

5. Розробити програму підвищення кваліфікації та навчання персоналу з тематики економічної безпеки, ризик-менеджменту, інформбезпеки.

6. Створити внутрішню політику хеджування витрат на паливо, енергію, сировину; диверсифікувати канали постачання та ринків збуту.

7. Підсилити кадрову політику, сформувати резерв фахівців, адаптаційні програми для залучення й утримання працівників; підвищити мотивацію через технології та соціальну відповідальність.

8. Впровадити екологічний менеджмент, агрохімічний моніторинг, систему

відстеження виробничого впливу на довкілля, щоб зменшити екологічні та репутаційні ризики.

Отже, аналіз діючої системи управління економічною безпекою на підприємстві «ПК «Зоря Поділля» показує, що хоча вона має низку позитивних характеристик (фінансова стабільність, інтеграція з виробничо-господарським механізмом, присутність аналітики), існують значні резерви щодо її подальшого удосконалення. Визначені такі ключові проблеми, як слабкий рівень інтеграції підсистем, недостатня цифровізація, обмежене прогнозування, кадрові й технологічні вади створюють у сучасних умовах господарювання потенційні зони вразливості для підприємства. На тлі зовнішніх викликів (логістика, енергія, регулювання, війна) ці недоліки можуть створити суттєві ризики для економічної безпеки підприємства. Відтак, підприємству доцільно реалізувати заходи з підвищення адаптивності системи управління безпекою, спрямовані на перехід від переважно реактивної моделі до моделі проактивного управління загрозами. Це дозволить підвищити готовність до кризових ситуацій, зміцнити стійкість і забезпечити довгострокове конкурентне позиціонування.

РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

3.1. Формування стратегічної моделі управління економічною безпекою підприємства

Системний підхід в управлінській діяльності підприємства дозволяє інтегрувати фінансові, виробничі, кадрові, організаційні, інформаційні та інноваційні аспекти економічної безпеки в єдину управлінську модель, що забезпечує цілісність та комплексність управлінських рішень. Управлінські підходи до формування економічної безпеки мають ґрунтуватися на поєднанні класичних принципів менеджменту із сучасними концепціями стратегічного управління ризиками, антикризового менеджменту та контролінгу. Це створює передумови для узгодженості дій на всіх рівнях організаційної структури та забезпечує ефективне функціонування системи управління [82, 83]. Систему управління економічною безпекою організацій потрібно розглядати як структурований комплексний процес стратегічних, тактичних та оперативних заходів, які спрямовані на формування захищеності організації від можливих зовнішніх і внутрішніх загроз, а також на забезпечення унікальної здатності протистояти їм в майбутньому [84].

Ключовим завданням менеджменту в цій сфері діяльності є побудова моделі адаптивної системи управління, що здатна поєднати превентивні та реактивні заходи. До превентивних заходів будуть належати: формування корпоративної культури безпеки, стратегічне планування, диверсифікація ризиків; а до реактивних: антикризові програми, санаційні заходи та реструктуризація бізнес-процесів. Поєднання цих складових у єдине ціле забезпечує ефективне управління організацією навіть в умовах невизначеності та загострення кризових явищ. При цьому, інструментарій забезпечення економічної безпеки має охоплювати систему раннього попередження ризиків, стратегічний та фінансовий контролінг, використання бізнес-аналітики, інформаційних технологій та засобів

кіберзахисту. Це в комплексі дозволяє своєчасно виявляти потенційні загрози конкурентоспроможності та знижувати їх вплив на діяльність організації. В аналітичній роботі корисною використовувати модель п'яти конкуруючих сил, розроблена американським ученим М. Портером (рис. 3.1).

Рис. 3.1. Аналіз рівня конкуренції (за М. Портером) в системі забезпечення економічної безпеки підприємства

Джерело: [85].

В умовах високої динамічності зовнішнього середовища, зростання невизначеності, прискореної цифровізації та поглиблення глобальних ризиків управління економічною безпекою підприємства набуває стратегічного характеру. Стратегічна модель управління економічною безпекою — це інтегрований концептуальний механізм, який дозволяє підприємству сформулювати довгострокове бачення, розробити політику і систему дій щодо захисту своїх економічних інтересів, мінімізації ризиків і забезпечення сталого розвитку [86].

Першим кроком у формуванні стратегічної моделі є розуміння сутності та ролі економічної безпеки у системі стратегічного управління підприємством. Стратегічні імперативи забезпечення економічної безпеки в умовах інноваційного розвитку та зростання ризиків передбачають застосування системного і адаптивного підходів, що враховують як внутрішні, так і зовнішні чинники. Разом із цим, стратегічне управління включає довгострокову орієнтацію, залучення зовнішніх та внутрішніх зацікавлених сторін, інновації, цифрові технології та інтеграцію ризик-менеджменту. Зокрема, стратегічне планування (рис. 3.2) є базовим інструментом управління економічною поведінкою підприємства, що дозволяє оптимізувати ресурси, підвищити конкурентоспроможність і забезпечити стійкий розвиток.

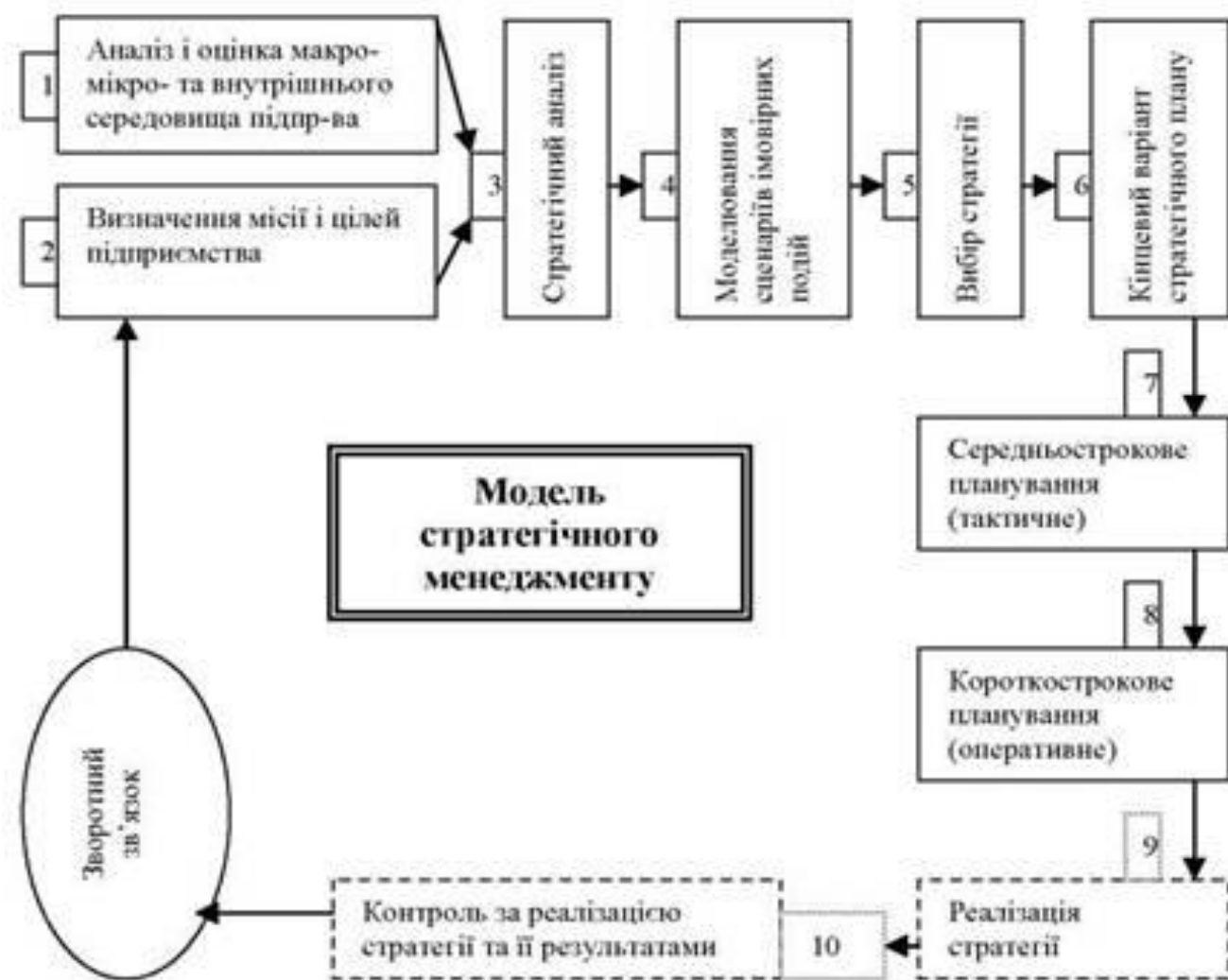

Рис. 3.2. Етапність протікання стратегічного планування і управління
Джерело: [87, 88].

Отже, формування стратегічної моделі управління економічною безпекою базується на таких концептуальних засадах: системність, стратегічність, ризик-орієнтованість, інноваційність, гнучкість, адаптивність і інтеграція всіх підсистем безпеки у загальну стратегію підприємства.

Процес формування стратегічної моделі управління економічною безпекою включає декілька послідовних етапів, кожен з яких має свою роль і функцію у загальній системі управління. Ця логіка запозичена з класичних підходів стратегічного планування і адаптована до специфіки безпеки.

1 етап. Формування місії, бачення та цінностей підприємства в контексті безпеки. На цьому етапі керівництво підприємства визначає, яким чином економічна безпека сприятиме реалізації стратегічних цілей, які цінності є пріоритетними (наприклад, стабільність, інновації, відповідальність).

2 етап. Аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства. Він передбачає вивчення тенденцій, ризиків, можливостей, сильних і слабких сторін (SWOT-аналіз), а також сценарне моделювання. Сучасні підходи включають PEST/PESTLE-аналіз зовнішніх факторів та VRIO/ресурсного аналізу внутрішніх ресурсів.

3 етап. Формулювання стратегічних цілей і пріоритетів у сфері економічної безпеки. На цьому етапі встановлюються довгострокові цілі (наприклад, досягнення заданого рівня інтегрального показника безпеки, диверсифікація ризиків, підвищення цифрової стійкості) і пріоритетні напрями (фінансова стійкість, інформаційна безпека, кадровий потенціал).

4 етап. Розробка стратегії і тактичних заходів. Стратегія складається з таких компонентів: вибір моделі розвитку (модель ризик-менеджменту, модель адаптивного управління, модель проактивної безпеки), визначення інструментів (моніторинг, аналітика, моделювання, контрзаходи) та підрозділів виконавців.

5 етап. Впровадження та інтеграція системи управління безпекою у бізнес-процеси підприємства. На цьому етапі розгортаються процедури, встановлюються відповідальності, бюджети, змінюється організаційна структура, впроваджуються інформаційні системи.

6 етап. Моніторинг, оцінка та коригування. Стратегічна модель передбачає механізми зворотного зв'язку, побудову KPI, оцінку виконання цілей, сценарне тестування, коригування стратегії відповідно до змін середовища або внутрішніх умов.

ТОВ «ПК «Зоря Поділля» є провідним агропереробним підприємством Гайсинського району Вінницької області, яке спеціалізується на вирощуванні зернових та технічних культур, а також на переробці сировини й реалізації готової продукції. Основними напрямками його діяльності є рослинництво, тваринництво, заготівля кормів, технічне обслуговування сільськогосподарської техніки та первинна переробка продукції. У структурі виробництва переважають пшениця, кукурудза, соя, соняшник, а також молочне скотарство.

Виходячи зі специфіки діяльності, стратегічна модель управління економічною безпекою підприємства має ґрунтуватися на таких концептуальних положеннях:

- інтеграція системи економічної безпеки у загальну стратегію розвитку підприємства;
- системність і комплексність управління усіма видами безпеки – фінансовою, виробничою, ресурсною, інформаційною, кадровою, енергетичною;
- ризик-орієнтований підхід до прийняття управлінських рішень;
- адаптивність і здатність швидко реагувати на зміни середовища, включно з воєнними ризиками та кліматичними викликами;
- орієнтація на стійкий розвиток і збереження конкурентоспроможності на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Ключовими компонентами формування стратегічної моделі для ТОВ «ПК «Зоря Поділля» є такі:

1. Фінансово-економічна безпека. Підприємство має зберігати достатній рівень фінансової ліквідності. У 2023 році коефіцієнт поточної ліквідності становив 1,24, що є нижчим за оптимальне значення (1,5–2,0). Отже, у межах моделі передбачено створення резерву ліквідних активів у розмірі не менше 10 % річного обігу.

2. Виробнича та техніко-технологічна безпека. У зв'язку з високою зношеністю основних засобів (понад 55 % у 2024 р.) планується впровадження поетапного оновлення техніки, зокрема тракторів, сівалок та зернозбиральних комбайнів. Це дозволить зменшити втрати часу і підвищити продуктивність на 12–15 %.

3. Енергетична безпека. З огляду на значні витрати електроенергії у процесах сушіння зерна підприємство у 2024 році розпочало встановлення сонячних панелей на площі 1,2 га, що зменшить залежність від зовнішніх постачальників і дозволить економити до 800 тис. грн щороку.

4. Інформаційна та кібербезпека. Оскільки підприємство веде бухгалтерію, планування і звітність через хмарні сервіси, необхідно впровадити політику доступу, резервного копіювання та антивірусного захисту. В межах моделі передбачено створення локального серверу для зберігання комерційних даних.

5. Кадрова безпека. Ключовим ризиком є відтік кваліфікованих працівників, тому стратегічна модель включає програму мотивації, навчання та ротації кадрів, а також формування кадрового резерву серед молодих спеціалістів.

6. Репутаційна безпека. Вона підтримується через партнерські відносини з місцевими громадами, участь у соціальних програмах, прозорість фінансової діяльності, дотримання екологічних стандартів.

При цьому, для ТОВ «ПК «Зоря Поділля» доцільно розглядати три сценарії функціонування системи економічної безпеки:

Базовий сценарій: стабілізація обсягів виробництва, підтримка рентабельності на рівні 10–12 %, поступова модернізація технічної бази.

Оптимістичний сценарій: зростання експорту продукції на 20 %, розширення площ під технічні культури, активне залучення інвестицій і грантів.

Кризовий сценарій: у випадку погіршення логістики чи цінової кон'юнктури – орієнтація на внутрішній ринок, скорочення витрат, підвищення енергетичної автономії.

Кожен сценарій передбачає свої параметри управління фінансами, ризиками, постачанням і кадровими ресурсами. Зокрема, у кризовому сценарії

планується зменшення частки орендованої техніки, перехід на власне насіння, розширення співпраці з кооперативами.

Для забезпечення практичного функціонування стратегічної моделі на підприємстві пропонується застосувати такі інструменти:

Система стратегічних показників (Balanced Scorecard) для моніторингу фінансових і нефінансових аспектів безпеки.

Система ризик-менеджменту з класифікацією ризиків (виробничі, ринкові, фінансові, екологічні, кадрові) та їх періодичним оцінюванням.

Цифрові аналітичні інструменти, зокрема програми моніторингу стану полів (AgroOnline, Cropio), що дозволяють контролювати врожайність і виявляти втрати.

Інформаційно-аналітична база, яка об'єднує фінансові звіти, дані обліку техніки, складських запасів, витрат пального.

План антикризових заходів, що визначає алгоритм дій у разі надзвичайних ситуацій – перебоїв постачання, кібератак, воєнних дій або збоїв логістики.

Для ТОВ «ПК «Зоря Поділля» запропоновано впровадити інтегральну систему оцінювання рівня економічної безпеки, до складу якої входять такі показники: коефіцієнт поточної ліквідності; частка власного капіталу в загальній структурі активів; рівень рентабельності продажів; коефіцієнт оборотності запасів; індекс кадрової стабільності; частка власної генерації енергії у загальному споживанні. Щоквартальний моніторинг цих показників дозволяє своєчасно виявляти відхилення та коригувати управлінські рішення.

Для того щоб стратегічна модель управління економічною безпекою ТОВ «ПК «Зоря Поділля» працювала ефективно, необхідні такі умови:

1. Підтримка керівництва підприємства та закріплення відповідальності за економічну безпеку у посадових інструкціях.

2. Формування єдиного інформаційного простору підприємства з прозорим обміном даними між підрозділами.

3. Забезпечення фінансування заходів з модернізації техніки, енергозбереження та цифровізації.

4. Розвиток корпоративної культури безпеки – усвідомлення кожним працівником значення дотримання технологічної дисципліни, енергетичної ощадності, інформаційної захищеності.

5. Регулярна підготовка персоналу з питань ризик-менеджменту, охорони праці та протидії економічним загрозам.

Реалізація стратегічної моделі управління економічною безпекою на підприємстві дозволить: знизити ризики фінансових втрат на 15–20 %; скоротити енергоспоживання на 10–12 %; підвищити рівень рентабельності до 14–15 %; забезпечити стабільність виробничих процесів навіть у кризових ситуаціях; підвищити довіру інвесторів та партнерів. У результаті підприємство отримає стійку, адаптивну та конкурентоспроможну систему, здатну ефективно реагувати на виклики воєнного часу і післявоєнної відбудови.

Таким чином, стратегічна модель управління економічною безпекою ТОВ «ПК «Зоря Поділля» є комплексною системою, що поєднує аналітику, стратегічне прогнозування і планування, ризик-менеджмент, фінансове планування та організаційно-управлінські механізми захисту підприємства. Вона передбачає не лише реагування на загрози, а й формування проактивної позиції у сфері безпеки. Упровадження цієї моделі сприятиме стабілізації фінансових показників, підвищенню ефективності використання ресурсів, зміцненню кадрового потенціалу, розвитку технологічної бази та зменшенню залежності від зовнішніх чинників. У підсумку підприємство зможе не лише забезпечити належний рівень економічної безпеки, а й перетворити її на стратегічну конкурентну перевагу в агропромисловому секторі України.

3.2. Розробка та впровадження механізмів попередження і мінімізації економічних загроз в діяльності підприємства

Сучасні умови господарювання українських підприємств характеризуються високим рівнем нестабільності зовнішнього середовища, посиленням конкуренції,

зростанням енергетичних, валютних, інвестиційних та інших ризиків [89, 90]. Для підприємств аграрно-промислового сектору, до яких належить ТОВ «ПК «Зоря Поділля», ключовим чинником забезпечення стабільності та сталого розвитку є здатність своєчасно виявляти, оцінювати та мінімізувати економічні загрози, що можуть вплинути на фінансово-господарську діяльність. Тому побудова ефективного механізму попередження й нейтралізації таких загроз (рис. 3.3) стає невід’ємною складовою системи економічної безпеки підприємства.

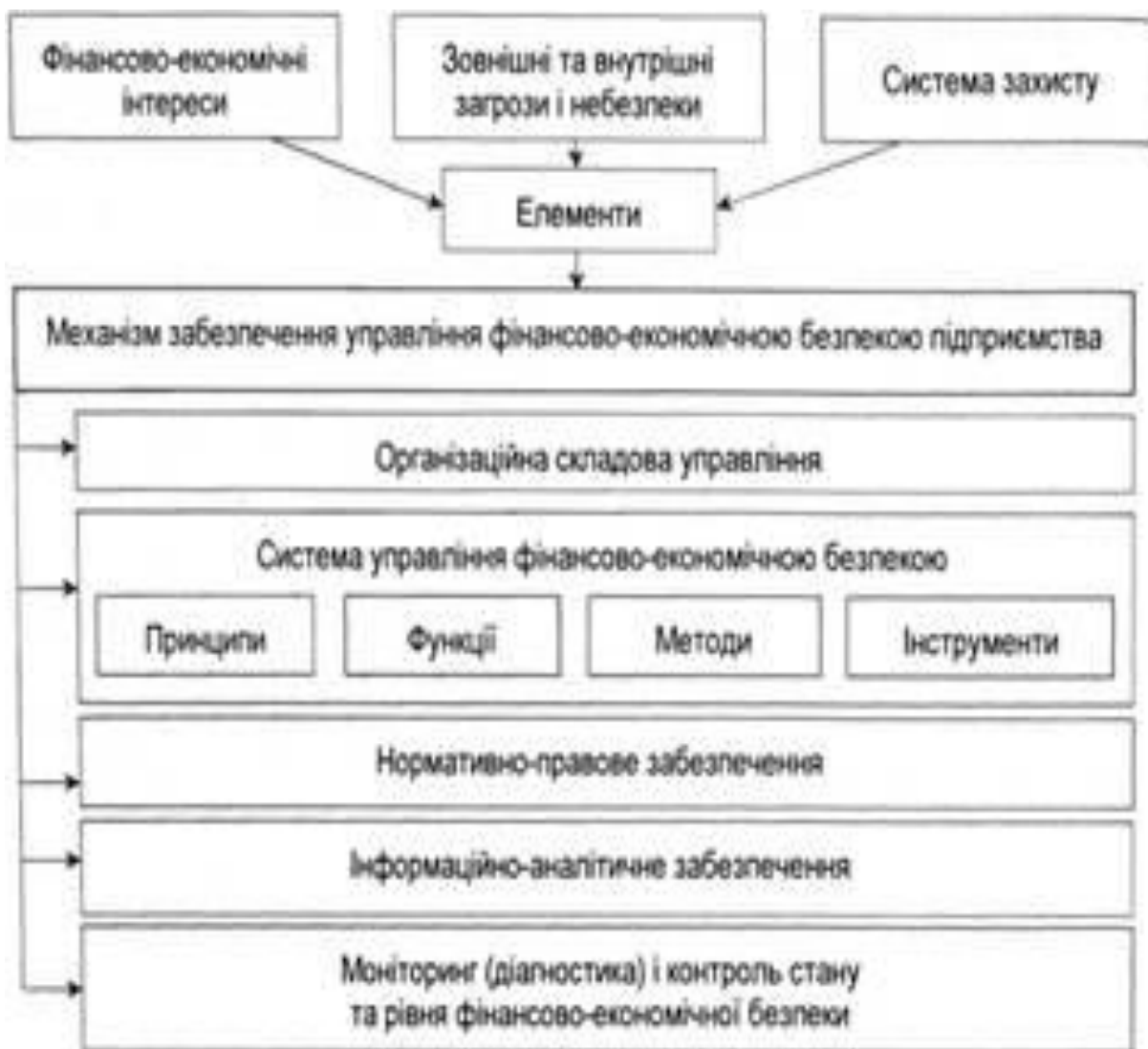

Рис. 3.3. Складові механізму формування фінансово-економічної безпеки підприємства

Джерело: [91, 92].

Механізм попередження та мінімізації економічних загроз слід розглядати як цілісну систему організаційно-управлінських, фінансових, інформаційно-

аналітичних та правових заходів, спрямованих на виявлення ризиків, запобігання їх виникненню або зниження наслідків у разі реалізації. Основними елементами цього механізму виступають:

- система моніторингу ризиків (ідентифікація, аналіз, оцінювання);
- організаційне забезпечення безпеки (визначення відповідальних осіб, формування внутрішніх політик, розподіл повноважень);
- економічні інструменти нейтралізації загроз (страхування, диверсифікація, резервування ресурсів, хеджування валютних ризиків);
- інформаційно-аналітичне забезпечення (використання систем бізнес-аналітики, внутрішнього аудиту, фінансового контролінгу);
- інноваційно-технологічні рішення (автоматизація процесів управління, цифрові моделі прогнозування, інтеграція ERP-систем).

Ефективність дії цього механізму залежить від рівня зрілості менеджерів щодо забезпечення корпоративного управління, наявності чіткої стратегії розвитку підприємства, адекватної фінансової політики, а також компетентності управлінського персоналу.

За таких умов кардинально важливою виступає роль менеджерів усіх ланок, які мають координувати управлінські зусилля з формування безпечного бізнес-середовища, створювати ефективну систему комунікацій в інформаційному середовищі та інтегрують заходи з безпеки у загальну стратегію розвитку організації. Економічна безпека при цьому розглядається не як відокремлений напрям діяльності, а як складова стратегічного управління. В умовах глобальних викликів і високого рівня турбулентності управлінські підходи до формування економічної безпеки повинні ґрунтуватися на інноваційності, гнучкості та здатності до швидкого прийняття рішень. Це забезпечує не лише виживання організації у складних умовах, але й формування її стійких конкурентних переваг як в сучасних умовах, так і в майбутньому.

Для агропромислового підприємства, що функціонує у сфері вирощування, первинної переробки та реалізації сільськогосподарської продукції, типовими загрозами є [93–95]:

- 1) цінові коливання на сировину та енергоносії, що впливають на собівартість продукції;
- 2) зростання конкуренції з боку великих агрохолдингів і імпортерів виробників;
- 3) енергетичні ризики (нестабільність постачання електроенергії, зростання тарифів);
- 4) кадрові загрози (відтік кваліфікованих працівників, дефіцит фахівців технічного профілю);
- 5) інвестиційна нестабільність (нестача обігових коштів, обмежений доступ до кредитних ресурсів);
- 6) фінансові ризики (інфляційні процеси, коливання курсу гривні, зниження платоспроможності контрагентів);
- 7) технологічні ризики (зношеність основних засобів, недостатній рівень автоматизації виробництва).

Перелік ключових заходів з підвищення ефективності системи менеджменту в умовах ризику наведено на рис. 3.4

Рис. 3.4. Заходи з підвищення ефективності менеджменту в умовах ризику
Джерело: [94, 95].

Після попередження загроз потрібно забезпечити механізми мінімізації їх негативних наслідків. Для підприємства «Зоря Поділля» до таких належать:

- створення страхового фонду підприємства або резервного фонду на випадок логістичних збоїв, втрати врожаю чи зниження цін;
- застосування страхування врожаю, кредитних ризиків, а також укладення форвардних контрактів або хеджувальних угод для стабілізації цін;
- розробка плану безперервності бізнесу (Business Continuity Plan) — визначення критичних процесів, резервних потужностей, плану дій у випадку форс-мажорних ситуацій;
- впровадження систем контролю витрат і управління кризовими сценаріями: сценарій «падіння врожайності», «енергетична безпека», «збитковий ринок», для яких розроблені заходи;
- оптимізація портфеля виробництва: за умов несприятливої кон'юнктури можлива тимчасова зміна структури посівів, скорочення витрат, переорієнтація на культури з нижчими ризиками;
- забезпечення резерву техніки, запасів пального та матеріалів, що дозволить уникнути простоїв;
- систематичний аналіз відхилень KPI, аудит виконання стратегії та коригування планів.

Для успішної реалізації механізмів попередження і мінімізації необхідно мати відповідну організаційну структуру, функціональні підрозділи, бюджетні ресурси, інформаційне забезпечення. Відтак, підприємство має створити Службу економічної безпеки або відповідальний підрозділ із чіткою лінією звітності перед директором підприємства. Підрозділи фінансів, логістики, ІТ, кадрів повинні бути інтегровані в систему управління ризиками. Планові бюджети на заходи з безпеки повинні бути передбачені в річному бюджеті підприємства. Наприклад, резервна сума на модернізацію елеватора, енергоефективність, страхування.

Інформаційна система має забезпечувати оперативну аналітику, звітування KPI, моделювання сценаріїв, а також навчання персоналу, підвищення культурної готовності до ризиків – семінари, тренінги, регулярні інструктажі. Необхідне

включення механізмів індикаторів безпеки (KPI) в систему стимулювання менеджменту. Наприклад, рівень енерговитрат, частка власної генерації, показник придатності логістики, збереження кадрового фонду.

Впровадження механізмів необхідно проводити поетапно, з чіткою динамікою. Рекомендується така послідовність:

1. Підготовчий етап – створення проектної групи, аналіз ресурсів, затвердження політики безпеки, визначення бюджету.

2. Етап реалізації першої хвилі – запуск критичних механізмів (логістика, енергія, інформаційна безпека).

3. Етап інтеграції – поєднання усіх підсистем безпеки, цифрової платформи моніторингу, бюлетень ризиків.

4. Етап оцінки – після 6–12 місяців роботи здійснюється аудит, оцінка KPI, виявлення відхилень.

5. Етап коригування – внесення змін до політики безпеки, модернізація механізмів, актуалізація сценаріїв.

6. Етап підтримки – розвиток культури безпеки, регулярне навчання, оновлення технологій, адаптація до нових загроз.

У випадку якісної реалізації запропонованих механізмів підприємство ТОВ «ПК «Зоря Поділля» може розраховувати на такі результати: зниження логістичних втрат і простоїв на 10–15 %; зменшення витрат на енергоносії на 8–12 %; стабілізація цінової політики і зниження ризику втрати 5–8 % маржі; підвищення кадрової стабільності, зниження плинності на 20 %; покращення інформаційної безпеки, зменшення витоків даних, простоїв ІТ-систем – до 0,5 % від виручки; поліпшення індексу економічної безпеки підприємства – перехід з середнього рівня до високого, підвищення інвестиційної привабливості.

При цьому система моніторингу реалізації механізмів має передбачати: визначення ключових індикаторів (логістичні затримки, енерговитрати, плинність кадрів, кількість ІТ-інцидентів, % врожайності тощо); щоквартальний звіт служби економічної безпеки з аналізом відхилень; щорічний аудит ефективності – оцінка витрат/результатів; перегляд сценаріїв і заходів на нараді керівництва – адаптація

до нових ризиків; система зворотного зв'язку: працівники можуть подавати сигнали про ризики, пропозиції щодо оптимізації; коригування бюджету і плану на наступний рік з урахуванням результатів реалізації.

Отже, розробка та впровадження механізмів попередження і мінімізації економічних загроз для ТОВ «ПК «Зоря Поділля» є критичною складовою забезпечення його економічної безпеки. Стратегічно обґрунтовані заходи, адаптовані до специфіки агропромислового підприємства (логістика, енергія, ринок, кадри, інформація) створюють систему активної протидії загрозам, взаємопов'язану зі стратегією розвитку компанії. Реалізація критичних механізмів і їх моніторинг дозволять мінімізувати негативні наслідки несприятливих подій, підвищити стійкість підприємства, зміцнити його конкурентні позиції та створити ресурсну базу для сталого розвитку в умовах нестабільності. Ефективність впровадження цих механізмів значною мірою залежатиме від ресурсного забезпечення, підтримки керівництва, інтеграції підрозділів та культури безпеки в компанії. У підсумку підприємство зможе ефективно трансформувати виклики зовнішнього середовища в можливості для розвитку та збільшення своєї економічної безпеки.

3.3. Оцінка ефективності запропонованих управлінських рішень та економічне обґрунтування їх впровадження

Розроблення стратегічної моделі управління економічною безпекою ТОВ «ПК «Зоря Поділля» та впровадження механізмів попередження й мінімізації економічних загроз вимагають проведення комплексної оцінки ефективності запропонованих управлінських рішень. В умовах мінливого та нестабільного зовнішнього середовища, зростання виробничих витрат, енергетичної нестійкості та ризиків воєнного періоду, підприємство потребує не лише адаптивної, але й економічно обґрунтованої системи управління безпекою [93–95]. Тому критично важливо визначити, наскільки реалізація запропонованих заходів сприяє

підвищенню фінансових результатів, зниженню рівня ризиків та стабілізації діяльності підприємства.

Оцінка ефективності управлінських рішень у сфері забезпечення економічної безпеки ґрунтується на системному підході, що включає як фінансово-економічні, так і якісні критерії. Управлінські підходи до формування економічної безпеки організації на системному рівні мають базуватися на цілісній моделі, що охоплює стратегію, тактичні рішення та оперативне управління. Така модель враховує динаміку зовнішнього середовища, ризики, нормативні умови і внутрішні ресурси організації. Тільки завдяки системному і інтегрованому управлінню можна забезпечити стійкість, гнучкість та конкурентоздатність організації у довгостроковій перспективі.

Для проведення оцінки використано такі групи показників:

- фінансові показники (чистий прибуток, рівень рентабельності, коефіцієнт ліквідності, оборотність капіталу, співвідношення власних і позикових коштів);
- економічні показники (зниження собівартості продукції, підвищення продуктивності праці, скорочення простоїв, зниження енергетичних витрат);
- безпекові показники (зменшення рівня ризиків, частоти фінансових порушень, втрат від неефективних операцій);
- організаційно-управлінські показники (покращення координації між підрозділами, скорочення часу ухвалення рішень, підвищення якості управлінської інформації).

У межах реалізації стратегічної моделі управління економічною безпекою ТОВ «ПК «Зоря Поділля» було запроваджено такі ключові заходи:

1. Створення служби економічної безпеки (СЕБ) – передбачало впровадження внутрішнього моніторингу ризиків, контролю фінансових потоків та аналітики витрат.

2. Оптимізація енергоспоживання – шляхом встановлення сучасних енергоощадних систем освітлення, теплопостачання та електродвигунів.

3. Впровадження цифрової системи управління ризиками (ERP-модуль) для автоматизації обліку, контролю дебіторської заборгованості та аналізу витрат.

4. Удосконалення логістики та транспортних маршрутів, що дало змогу скоротити витрати на паливо та простої транспорту.

5. Програма підвищення кваліфікації персоналу з питань економічної безпеки, фінансового аналізу та управління ризиками.

Для оцінки ефективності цих рішень використано метод розрахунку економічного ефекту ($E_{\text{еф}}$), який визначається як різниця між економічними вигодами (ΔB) та витратами на впровадження (B_v):

$$E_{\text{еф}} = \Delta B - B_v$$

Розрахунки показали, що сумарний економічний ефект за результатами впровадження програми у 2023–2024 рр. становив близько 9,4 млн грн, при загальних витратах на реалізацію заходів у розмірі 3,2 млн грн. Таким чином, чистий економічний ефект склав 6,2 млн грн, що підтверджує високу ефективність прийнятих рішень.

Показник строку окупності інвестицій ($T_{\text{ок}}$) визначався за формулою:

$$T_{\text{ок}} = B_v / \Delta\Pi,$$

де $\Delta\Pi$ – приріст прибутку після реалізації заходів.

У 2023 р. чистий прибуток збільшився на 6,6 млн грн порівняно з 2022 р., а в 2024 р. – ще на 9,5 млн грн. Таким чином, сумарний приріст прибутку у 2023–2024 рр. склав 16,1 млн грн, що забезпечує строк окупності проєкту менше одного року ($\approx 0,5$ року).

Окрім прямих економічних вигід, реалізація програми управління економічною безпекою позитивно вплинула на низку нефінансових аспектів діяльності підприємства, серед яких:

- підвищення рівня прозорості фінансової інформації;
- зниження частоти внутрішніх порушень і фінансових зловживань;
- зміцнення довіри контрагентів та інвесторів;
- покращення дисципліни виконання бюджету;
- скорочення виробничих простоїв на 8–10 %;
- зменшення енергоспоживання на 12 % у порівнянні з 2022 р.;
- зростання рівня задоволеності персоналу роботою (за результатами

анкетування – на 15 %).

Ці результати свідчать про те, що підприємство отримало не лише прямий фінансовий ефект, а й значне підвищення внутрішньої ефективності управління.

Для узагальнення результатів проведено інтегральну оцінку рівня економічної безпеки за методикою зважених коефіцієнтів (табл. 3.1), що враховує фінансову, виробничу, кадрову, енергетичну та інформаційну складові.

Таблиця 3.1 – Динаміка інтегрального рівня економічної безпеки ТОВ «ПК «Зоря Поділля»

Рік	Фінансова складова	Виробнича складова	Кадрова складова	Енергетична складова	Інформаційна складова	Інтегральний показник
2022	0,52	0,48	0,46	0,43	0,40	0,46
2023	0,61	0,58	0,53	0,56	0,55	0,57
2024	0,73	0,68	0,61	0,64	0,69	0,67

Джерело: складено автором.

Як видно з таблиці 3.1, рівень економічної безпеки підприємства зріс з 0,46 у 2022 р. до 0,67 у 2024 р., тобто на 45,6 %. Це свідчить про високу результативність запропонованих управлінських рішень.

Підсумовуючи результати, можна виділити такі ключові ефекти від упровадження нової системи управління економічною безпекою досліджуваного підприємства ТОВ «ПК «Зоря Поділля»:

1. Фінансовий ефект: приріст чистого прибутку на 282,5 % за три роки.
2. Виробничий ефект: зниження собівартості продукції на 7–9 % завдяки оптимізації енергоспоживання.
3. Організаційний ефект: скорочення терміну ухвалення управлінських рішень на 20 %.
4. Інформаційний ефект: підвищення точності фінансової аналітики, своєчасне виявлення ризиків.
5. Соціальний ефект: покращення мотивації персоналу та зниження плинності кадрів.

Усі ці результати підтверджують, що розроблена стратегія управління

економічною безпекою не лише мінімізувала ризики, але й створила основу для підвищення загальної конкурентоспроможності підприємства.

Таким чином, проведений аналіз дозволяє стверджувати, що економічна безпека організацій виступає комплексною категорією, яка охоплює фінансову, кадрову, інноваційну, інформаційну та правову складові, а її забезпечення можливе лише на основі системного управлінського підходу. Застосування системного підходу дозволяє організаціям не тільки нейтралізувати загрози, але й формувати конкурентні переваги, спрямовані на стійкий розвиток і підвищення адаптивності до динамічного середовища.

Проведена оцінка ефективності управлінських рішень щодо підвищення економічної безпеки ТОВ «ПК «Зоря Поділля» підтвердила доцільність і результативність розроблених заходів. У результаті їх реалізації підприємство досягло істотного покращення фінансово-економічних показників, посилило контроль за ресурсами та створило ефективну систему моніторингу ризиків. Запроваджені рішення окупилися менш ніж за рік, що свідчить про їх високу економічну віддачу. Крім того, підвищення інтегрального рівня економічної безпеки до 0,67 свідчить про формування сталого розвитку підприємства та зміцнення його ринкових позицій.

Отже, реалізація запропонованої системи управління економічною безпекою не лише забезпечила економічну стійкість ТОВ «ПК «Зоря Поділля» в умовах нестабільності, а й створила передумови для його подальшого стратегічного зростання, підвищення інвестиційної привабливості та посилення конкурентних переваг на регіональному агропромисловому ринку.

ВИСНОВКИ

Проведені дослідження щодо управління системою економічної безпеки підприємства дозволили сформулювати такі основні висновки і пропозиції:

1. Встановлено, що економічна безпека підприємства є комплексною багатовимірною категорією, яка відображає рівень його стійкості, здатності до ефективного функціонування, розвитку та захисту власних економічних інтересів у мінливому зовнішньому середовищі. Вона інтегрує в собі фінансові, виробничі, кадрові, інноваційні, інформаційні, правові, інвестиційні та інші аспекти діяльності, які у взаємодії формують єдину систему забезпечення стабільності та конкурентоспроможності підприємства. Теоретична сутність економічної безпеки розкриває її не лише як стан захищеності, а й як процес постійного управління ризиками, моніторингу загроз і впровадження адаптивних управлінських рішень. Сучасні підходи до її трактування відображають еволюцію уявлень про безпеку: від пасивного захисту до активного стратегічного управління ресурсами й потенціалом підприємства.

2. Відзначено, що сучасне економічне середовище формує багатокомпонентну систему ризиків, які взаємодіють між собою та мають як внутрішній, так і зовнішній характер. Економічна безпека підприємства постає не лише як здатність суб'єкта господарювання протидіяти деструктивним впливам, а й як інтегральна характеристика його стійкості, конкурентоспроможності, адаптивності та інноваційного потенціалу. Визначено, що головними зовнішніми загрозами є макроекономічна нестабільність, військово-політичні ризики, коливання валютного курсу, інфляційні процеси, порушення логістичних ланцюгів, зміни в державному регулюванні, а також глобальні тенденції трансформації ринків. До внутрішніх чинників, які знижують рівень економічної безпеки, належать неефективна структура управління, недосконалість фінансової політики, відсутність стратегічного планування, недостатня кваліфікація персоналу, технологічна відсталість і низький рівень корпоративної культури. Комплексний аналіз довів, що вплив загроз на підприємство має системний

характер, тому забезпечення економічної безпеки потребує поєднання превентивних, адаптивних і стратегічних заходів. Важливо не лише своєчасно ідентифікувати ризики, а й створювати ефективні механізми моніторингу, прогнозування та нейтралізації їх наслідків.

3. З'ясовано, що економічна безпека є системною характеристикою, яка відображає рівень стійкості, адаптивності та конкурентоспроможності суб'єкта господарювання в умовах ризиків і невизначеності. Її забезпечення вимагає цілісного управлінського підходу, який поєднує стратегічне бачення розвитку підприємства з превентивними, діагностичними та аналітичними інструментами управління ризиками. Сучасна концепція економічної безпеки базується на інтеграції різних наукових підходів – системного, функціонального, стратегічного, ресурсного, ризик-орієнтованого, інноваційного та інституційного, поєднання яких дозволяє комплексно охопити всі сфери діяльності підприємства та сформулювати ефективну модель управління, зорієнтовану на запобігання загрозам і забезпечення стабільності в довгостроковій перспективі.

Методологічні засади управління економічною безпекою визначають послідовність дій – від ідентифікації ризиків до розроблення механізмів їх нейтралізації, оцінки результатів і корекції управлінських рішень. Успішне функціонування системи можливе лише за умови використання сучасних методів стратегічного аналізу, моніторингу, моделювання та цифрових інструментів контролю. Принципи управління економічною безпекою (системність, комплексність, превентивність, адаптивність, науковість, економічна доцільність і безперервність) формують основу її ефективного впровадження. Вони визначають логіку побудови системи безпеки, орієнтованої на узгодженість дій усіх структурних підрозділів підприємства та забезпечення збалансованого розвитку. Отже, управління економічною безпекою підприємства потрібно розглядати як безперервний процес, спрямований на підтримання оптимального співвідношення між рівнем ризику та ефективністю господарської діяльності. Його результативність забезпечується завдяки поєднанню стратегічного планування, аналітичного супроводу, організаційної культури безпеки та інноваційного

підходу до використання ресурсів. Це створює підґрунтя для формування сучасної адаптивної системи управління, здатної гарантувати стійкість підприємства у мінливому середовищі.

4. Результати аналізу організаційно-економічної характеристики ТОВ «ПК «Зоря Поділля» та зовнішнього середовища його функціонування вказують на те, підприємство є одним із успішних представників аграрного бізнесу Гайсинського району Вінницької області. Воно має сталу динаміку розвитку, диверсифіковану структуру виробництва, розвинену матеріально-технічну базу та високий рівень управлінської організації. Упродовж 2022–2024 років підприємство демонструвало зростання основних економічних показників, що свідчить про ефективне використання виробничих ресурсів і належний рівень стратегічного управління. Фінансові результати підприємства характеризуються стабільним підвищенням обсягів доходів, прибутковості та рентабельності. Збільшення частки власного капіталу у структурі джерел фінансування свідчить про зростання фінансової стійкості та підвищення рівня економічної безпеки. Позитивні тенденції у виробництві відображають результат системної модернізації технічного парку, впровадження сучасних технологій, енергозбереження та підвищення ефективності управління трудовими ресурсами.

Зовнішнє середовище діяльності підприємства залишається складним через воєнні ризики, інфляційні процеси, нестабільність енергетичного ринку та логістичні обмеження. Однак підприємство успішно адаптується до цих викликів, використовуючи переваги державних програм підтримки аграрного сектору, налагоджуючи партнерські зв'язки з переробними компаніями та трейдерами, а також активно розвиваючи цифрові рішення у виробничих процесах. Важливим елементом зміцнення позицій підприємства є формування ефективної системи управління, орієнтованої на оптимізацію витрат, підвищення продуктивності праці та розширення ринків збуту. Значна увага приділяється соціальній відповідальності – підтримці працівників, розвитку локальної інфраструктури, співпраці з громадою, що позитивно впливає на корпоративний імідж і стабільність колективу.

5. Проведений аналіз фінансово-економічного стану ТОВ «ПК «Зоря Поділля» за 2022–2024 роки засвідчив, що підприємство демонструє стійку позитивну динаміку розвитку та підвищення ефективності господарської діяльності. Упродовж аналізованого періоду спостерігалось зростання вартості активів, підвищення частки оборотних засобів, що свідчить про поліпшення структури балансу та посилення фінансової гнучкості. Фінансові показники підприємства вказують на зміцнення його автономії, зменшення боргового навантаження та підвищення рівня платоспроможності. Ліквідність перебуває на нормативному рівні, що дає змогу підприємству своєчасно виконувати короткострокові зобов'язання і підтримувати стабільний фінансовий баланс. Зростання коефіцієнтів ділової активності та оборотності активів відображає ефективніше використання ресурсів і поліпшення управління капіталом. Рентабельність діяльності за аналізований період зросла за всіма показниками. Інтегральна оцінка фінансової безпеки підтверджує перехід підприємства з середнього на високий рівень фінансової стабільності, що є свідченням дієвої системи управління фінансовими ризиками.

Отже, ТОВ «ПК «Зоря Поділля» має достатній фінансово-економічний потенціал для забезпечення власної економічної безпеки та подальшого розвитку. Водночас доцільним є посилення стратегічного управління фінансами, диверсифікація джерел доходів, впровадження інструментів фінансового контролінгу й ризик-менеджменту, що дозволить зміцнити стійкість підприємства в умовах нестабільного зовнішнього середовища та воєнних ризиків.

6. Проведений аналіз діючої системи управління економічною безпекою підприємства ТОВ «ПК «Зоря Поділля» засвідчив, що підприємство володіє певною структурою та елементами організаційно-економічного механізму забезпечення безпеки, які загалом відповідають сучасним вимогам управління. Водночас виявлено, що система має фрагментарний характер, не повністю інтегрована у загальну систему менеджменту та не забезпечує достатньої гнучкості й адаптивності до динамічних змін середовища. До сильних сторін системи можна віднести налагоджений внутрішній контроль фінансових потоків,

стабільний рівень ліквідності та рентабельності, наявність базових процедур ризик-менеджменту й обліку. Проте низка недоліків суттєво знижує ефективність її функціонування. Серед основних проблем – відсутність системності у координації підсистем безпеки, недостатній рівень цифровізації аналітичних процесів, переважання реактивного підходу до управління ризиками, обмеженість кадрових і технічних ресурсів служби безпеки, а також недостатня увага до інформаційної, екологічної та кадрової складових.

Отже, система управління економічною безпекою ТОВ «ПК «Зоря Поділля» потребує комплексної модернізації, спрямованої на посилення її аналітичної, інформаційної та адаптаційної спроможності. Доцільно впровадити сучасні цифрові інструменти моніторингу ризиків, посилити інтеграцію між підрозділами, розширити аналітичну базу прогнозування, удосконалити кадрову політику та систему внутрішнього контролю. Реалізація таких заходів дозволить перейти від переважно реактивної до проактивної моделі управління економічною безпекою, підвищити стійкість до зовнішніх та внутрішніх загроз, забезпечити довгострокову стабільність, інвестиційну привабливість і сталий розвиток у складних умовах сучасного господарського середовища.

7. Формування стратегічної моделі управління економічною безпекою ТОВ «ПК «Зоря Поділля» є ключовим чинником забезпечення його довгострокової стабільності, конкурентоспроможності та адаптивності в умовах нестабільного зовнішнього середовища. Сучасні виклики, зумовлені воєнними подіями, енергетичною нестачею, коливаннями ринкової кон'юнктури та зміною логістичних ланцюгів, обумовлюють потребу у переході від ситуативного реагування на ризики до стратегічного, системного та випереджувального управління безпековими процесами. Розроблена стратегічна модель управління економічною безпекою підприємства передбачає послідовну інтеграцію елементів діагностики, планування, реалізації, контролю та коригування управлінських рішень. Такий підхід дозволяє узгодити стратегічні цілі розвитку підприємства з реальними можливостями ресурсного, фінансового та кадрового потенціалу. Особливу увагу в моделі приділено формуванню ефективної системи моніторингу

ризиків, побудові прозорої організаційної структури управління безпекою, а також цифровізації процесів аналітики, обліку та контролю. Практична реалізація запропонованої моделі на ТОВ «ПК «Зоря Поділля» сприятиме підвищенню рівня фінансової стійкості, зменшенню ймовірності виникнення кризових ситуацій, зміцненню кадрового потенціалу та раціональному використанню виробничих ресурсів. Вона також забезпечить створення єдиної інформаційно-аналітичної бази для оцінки безпекових індикаторів, що дозволить оперативно реагувати на зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі.

8. Доведено, що розроблення та впровадження ефективних механізмів попередження й мінімізації економічних загроз у діяльності ТОВ «ПК «Зоря Поділля» є ключовим чинником забезпечення його економічної стабільності та конкурентоспроможності в умовах воєнного стану, нестабільного ринку та зростаючих ресурсних ризиків. Проведене дослідження доводить, що системний підхід до управління ризиками має ґрунтуватися на глибокій діагностиці зовнішніх і внутрішніх чинників, які формують рівень загроз, та на побудові інтегрованої системи економічної безпеки підприємства. Запропоновані механізми попередження (логістичні, енергетичні, фінансово-цінові, кадрові, інформаційно-технологічні та екологічно-регуляторні) дозволяють підвищити адаптивність підприємства до коливань ринку, забезпечити стійкість виробничих процесів і скоротити ризики фінансових втрат. Водночас механізми мінімізації наслідків загроз, які включають диверсифікацію виробництва, страхування, формування резервних фондів, цифровий моніторинг і систему кризового реагування, створюють умови для оперативного відновлення діяльності в умовах форс-мажорів. Ефективне функціонування цих механізмів створює основу для подальшого зростання інвестиційної привабливості підприємства, його інноваційної активності та формування позитивного іміджу на регіональному й національному рівнях. ТОВ «ПК «Зоря Поділля», реалізуючи зазначені заходи, формує багаторівневу систему захисту, яка охоплює управлінську, фінансову, технологічну та кадрову складові. Створення служби економічної безпеки, впровадження аналітичних ІТ-систем, удосконалення логістики та

енергозабезпечення, а також розвиток корпоративної культури безпеки підвищують ефективність реагування на виклики зовнішнього середовища. У результаті підприємство отримує можливість не лише знижувати ризики втрат, а й перетворювати потенційні загрози на джерела стратегічних можливостей.

9. Встановлено, що впровадження стратегічних та тактичних заходів щодо підвищення рівня економічної безпеки ТОВ «ПК «Зоря Поділля» у 2022–2024 рр. має позитивний вплив на фінансово-господарську діяльність підприємства, його конкурентоспроможність та стійкість до зовнішніх і внутрішніх загроз. Проведена оцінка ефективності продемонструвала, що використання комплексного підходу до управління економічною безпекою, який поєднує фінансово-аналітичні, організаційно-управлінські, інформаційні та інноваційні інструменти, забезпечує суттєве підвищення економічних результатів діяльності. Важливим аспектом підвищення ефективності управління економічною безпекою стало удосконалення системи внутрішнього аудиту та ризик-менеджменту. Застосування сучасних інформаційно-аналітичних інструментів дало змогу забезпечити прозорість фінансових потоків, оперативне реагування на потенційні загрози, а також посилити відповідальність управлінського персоналу за прийняті рішення. Оцінка ефективності реалізованих заходів також виявила позитивний вплив на соціально-економічну стабільність колективу ТОВ «ПК «Зоря Поділля». Зокрема, підвищення рівня заробітної плати, покращення умов праці, впровадження системи мотивації, заснованої на результатах, сприяли зростанню продуктивності праці на 9 % та зниженню плинності кадрів на 15 %. Це підтверджує взаємозв'язок між кадровою безпекою, мотиваційним кліматом і загальним рівнем економічної безпеки підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кондратьєв Б. О., Єршова Н. Ю. Інформаційне забезпечення управління діяльністю підприємства: теоретичні та практичні аспекти удосконалення. Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, (м. Херсон 28 квітня 2020 р.). Херсон, 2020. С. 418–419. URL: http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPIPress/48071/1/Kondratiev_Informatsiine_zabezpechennia_2020.pdf.
2. Козаченко Г. В., Понамарьов В.П., Ляшенко О. М. Економічна безпека підприємства: сутність та механізм забезпечення: моногр. Київ: Лібра, 2003. 280 с.
3. Ареф'єва О., Тульчинська С., Попело О., Ареф'єв С., Ткаченко Т. Система економічної безпеки в умовах трансформації влади. *Міжнародний журнал інформатики та мережевої безпеки*. 2021. 21 (7). С. 35-42.
4. Patyka N., Khodakivska O., Pronko L., Kolesnyk T., Klymchuk O., Kamenschuk B., Zayed N. Approaches to Evaluation of the Agriculture Competitiveness Level: Empirical Evidence in Ukraine. *Academy of Strategic Management Journal*. 2021. Vol. 20, Issue 1. 1939-6104-20-1-703. URL: <https://surl.li/upihbp>.
5. Мігус І. П., Худолій Л. М., Денисенко М. П., Міхно С. П. Корпоративне управління в системі економічної безпеки акціонерних товариств України: монографія. Черкаси : ТОВ «Маклаут», 2012. 274 с.
6. Гаркуша В. О., Єршова Н. Ю. Теоретично-методичні засади формування економічної безпеки підприємства. *Причорноморські економічні студії*. 2018. № 27 (1). С. 106–112. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bses_2018_27%281%29_23.
7. Малащенко В. Економічна безпека підприємства як чинник ефективного корпоративного управління. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*. 2011. № 3. С. 283–291.
8. Гладченко Т. М. Науково-методичні основи створення механізму державного управління і регулювання системи безпеки підприємницької

діяльності: регіональний аспект: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02. Донецьк, 2004. 20 с.

9. Єршова Н. Ю. Удосконалення обліково-аналітичного забезпечення економічної безпеки підприємства. Інновації в обліково-аналітичному забезпеченні та управлінні фінансово-економічною безпекою держави, регіону, суб'єктів господарювання – міждисциплінарний підхід: матеріали 7-ї міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Харків, 15 лист. 2018 р.). Харків, 2018. С. 116–119. URL: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/38847>.

10. Балаш Л.Я., Лисюк О.В., Саміло А.В., Ковальчук О.І. Навчальний посібник «Операційний менеджмент (Частина 1)». Львів: видавництво Репроцентр захід, 2023. 194 с.

11. Блинова О. Є. Теоретичний аналіз розвитку уявлень про психологічну безпеку. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Психологічні науки*. Херсон, 2017. №6 (2). С. 130–136.

12. Іванов М.М., Комазов П.В. Операційний менеджмент. Київ: Центр учбової літератури, 2023. 240 с.

13. Козаченко Г., Пономарьов В. Економічна безпека підприємств: сутність і передумови формування. *Теорія та практика управління у трансформаційний період*. Донецьк, 2001. Т. 3. С. 3–7.

14. Гевко В. Л. Організаційна культура підприємства та особливості і умови її зміни. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. Вип. 16. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/16_2018/4.pdf.

15. Дуб Б.С. Система економічної безпеки підприємства: поняття та структура. *Управління проектами та розвиток виробництва*. 2016. № 60. С. 5–18.

16. Корольков В. В., Соріна О. О., Тельчаров Е. А. Управління знаннями при реалізації стратегії інноваційного оновлення підприємства. *Ефективна економіка*. 2022. № 11. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=9529>.

17. Гаркуша В.О., Єршова Н.Ю. Теоретичні та методичні підходи до організаційного забезпечення економічної безпеки підприємства. *Економіка і суспільство*. 2018. № 18. С. 333–339.

18. Камлик М. Економічна безпека підприємництва. Економіко-правовий аспект: навч. посіб. Київ: Атіка, 2005. 432 с.

19. Кириченко А. А., Кім Ю. Г. Методологічні основи економічної безпеки суб'єктів господарювання в трансформаційній економіці. *Актуальні проблеми економіки*. 2008. №12 (90). С. 53–65.

20. Ігнат'єва І., Кудлай В., Євлах О. Інноваційні підходи адаптації організаційних структур управління підприємств до принципів корпоративного управління. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія "Економічні науки"*. 2018. Т. 2. № 3. С. 108–111.

21. Євдокимова Н. М., Кірієнко А. В. Економічна діагностика: навч.-метод. посіб. Київ: КНЕУ, 2005. 110 с.

22. Ксьондз С.В., Кифяк В.І., Кіндзерський В.В. Діагностика бізнес-проектів та бізнес-інжиніринг: навч. посібник. Чернівці: Чернівецький нац. університет ім. Ю. Федьковича, 2022. 400 с.

23. Raczkowski K., Żukrowska K., Żuber M. Ekonomia jako sfera bezpieczeństwa państwa. *Interdyscyplinarność nauk o bezpieczeństwie*. Difin, Warszawa, 2013. 326 s.

24. Заплатинський В. М. Логіко-детермінантні підходи до розуміння поняття «безпека». *Вісник Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка*. 2012. №5. С. 90–98.

25. Гаркуша В., Єршова Н. Систематизація наукових поглядів щодо сутності поняття «економічна безпека підприємства». *Економіка та суспільство*. 2021. № 28. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-28-34>.

26. Пасічник В.М. Філософська категорія безпеки як основа нової парадигми державного управління національною безпекою. *Демократичне врядування*. 2011. Вип. 7. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeVr_2011_7_7.

27. Дацків Р. М. Економічна безпека держави в умовах глобальної конкуренції. Львів: Центр Європи, 2006. 159 с.

28. Iershova N. Tkachenko M., Garkusha V., Miroshnyk O., Novak-Kalyayeva L. Economic security of the enterprise: scientific and practical aspects of accounting and

analytical support. Financial and credit activity: problems of theory and practice. 2019. T.2 (29). P. 142–149.

29. Варналій З. С. Економічна безпека: навчальний посібник. Київ: Знання, 2009. 647 с.

30. Менеджмент: базовий курс (практикум): навч. посібн. / Ю. Є. Петруня, С. П. Коляда, Н. С. Ковтун, В. Ю. Петруня. Дніпро: Університет митної справи та фінансів, 2022. 140 с. <http://biblio.umsf.dp.ua/jspui/handle/123456789/4792>.

31. Васюткіна Н., Ватащук В. Фактори впливу на формування системи економічної безпеки підприємства в умовах динамічності конкурентного середовища. *Економіка та суспільство*. 2024. № 68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-39>.

32. Арєф'єва О., Титикало В., Коваленко Н. Економічний механізм забезпечення фінансової безпеки підприємств при нестабільності зовнішнього середовища. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія Економіка*. 2023. 16(32). DOI: [https://doi.org/10.33296/2707-0654-16\(32\)-03](https://doi.org/10.33296/2707-0654-16(32)-03).

33. Лаптева В. В. Формування системи показників для оцінки ефективності організаційної структури виробничо-торгівельного підприємства. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2021. Т. 19. Вип. 2. С. 308–327.

34. Климчук О.В. Регуляторні процеси у формуванні сталого соціально-економічного розвитку України. *Сучасні тенденції розвитку фінансових та інноваційно-інвестиційних процесів в Україні*: Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції. Вінниця: ВНТУ, 2023. С. 55–57. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/52183/2/zbirn2023.pdf>.

35. Мосцевенко К. Є. Характеристика факторів, які впливають на систему економічної безпеки суб'єктів підприємницької діяльності. *Академічні візії*. 2024. № 27. С. 1–8.

36. Levytska I.V., Klymchuk A.O., Klymchuk O.V. Functions of salary at machine-building enterprises in formation of motives and stimules of personnel. *Bulletin of Zaporizhzhia National University. Economic sciences*. 2019. № 4 (44). Pp. 154–159. DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-0287-2019-4-44-24>.

37. Васюткіна Н. В., Смірнова А. С. Формування стратегічних орієнтирів забезпечення економічної безпеки підприємства як засобу підвищення конкурентоспроможності. *Бізнес Інформ*. 2022. № 9. С. 53–59.

38. Микитенко Н. В., Білявська Ю. В. Операційний менеджмент. Практикум: навч. посіб. Київ: Держ. торг.-екон. ун-т, (Серія «Менеджмент»). 2022. 428 с. DOI: [10.31617/np.knute.2022](https://doi.org/10.31617/np.knute.2022). 163 с.

39. Пашнюк Л. О. Економічна безпека підприємства: сутність, складові та фактори забезпечення. *Інвестиції: практика та досвід*. 2012. № 22. С. 48–50.

40. Климчук О.В. Сучасні процеси розвитку в Україні інформаційних систем і технологій в управлінні підприємствами. *Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України: тези доповідей І Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції*, м. Київ, 15 березня 2021 року. Ред. колегія О.С. Волошкіна та ін. Київ: ІТТА, 2021. С. 199-201.

41. Сафонік Н., Дудік А. Особливості формування системи економічної безпеки авіапідприємств в умовах трансформаційних перетворень. *Економіка та суспільство*. 2022. № 45. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-45-9>.

42. Арєф'єв С., Арєф'єва О., Андрієнко М. Чинники впливу на зміни особливостей і видів об'єктів інтелектуальної власності в сучасних трендах управління промисловим підприємством та технологічних нововведень. *Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки)*. 2023. № 5. С. 89–95.

43. Климчук О.В. Світові процеси розвитку інформаційних систем і технологій в управлінні: тенденції в Україні. *Інноваційні рішення в економіці, бізнесі, суспільних комунікаціях та міжнародних відносинах: матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (16 квітня 2021 р.)*. Дніпро: Університет митної справи та фінансів, 2021. С. 799–802.

44. Череп А., Дашко І., Огренич Ю. Діджиталізація бізнес-процесів на підприємствах як фактор забезпечення соціально-економічної безпеки в умовах сучасних євроінтеграційних викликів. *Економіка та суспільство*. 2024. № 64. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-36>.

45. Приходько В.П. Управління економічною безпекою підприємства. *Економіка та держава*. 2013. № 10. С. 10–12.
46. Ковальчук А. М. Чинники стратегічного управління економічною безпекою підприємства в умовах змін. *Економічний вісник НТУУ "КПІ"*. 2021. № 18. С. 88–93. DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.18.2021.247231>.
47. Васильєв О.В., Мейта В.І. Формування системи управління економічною безпекою промислових підприємств. *Економічний аналіз*. 2013. Т. 14. № 2. С. 138–145.
48. Маслак О.І., Гришко Н.Є. Управління економічною безпекою підприємства на принципах забезпечення її раціонального рівня. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2013. № 1. С. 198–208.
49. Климчук О.В. Економічна сутність розвитку інноваційних процесів у виробництві біопалива. *Вісник аграрної науки*. 2014. № 8. С. 62–65.
50. Ляшенко О. М. Концептуалізація управління економічною безпекою підприємства: монографія. 2-ге вид., переробл. Київ: НІСД, 2015. 348 с.
51. Моделювання економічної безпеки: [монографія]. В.М. Геєць [та ін.]. Харків: ІНЖЕК, 2006. 240 с.
52. Балановська Т. І., Восколупов В. В., Гавриш О. М. Формування системи маркетингового менеджменту у сільськогосподарських підприємствах: монографія. Київ, 2024. 205 с.
53. Зайцева І.Ю., Кореницька Ю.А. Розширення тезауруса до вирішення проблеми управління фінансовою складовою економічної безпеки підприємства. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2013. № 42. С. 217–221.
54. Немченко В.В., Малішевська В.В. Забезпечення економічної безпеки підприємства. *Економіка харчової промисловості*. 2012. № 3. С. 10–13.
55. Петренко Л.М. Моделювання процесів управління фінансовою безпекою підприємства: автореферат дисертації канд. екон. наук: спец. 08.00.11 / Л.М. Петренко; Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана. Київ, 2010. 19 с.

56. Сак Т.В. Стратегічні підходи в управлінні економічною безпекою підприємства. *Збірник наукових праць Хмельницького кооперативного торговельно-економічного інституту*. 2013. № 5. С. 276–285.

57. Климчук О.В. Сучасні тренди та глобалізаційні виміри управління інформаційними технологіями і системами в Україні. *Економіка і організація управління*. 2021. № 1 (41). С. 72–85. DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2021.1.7>.

58. Терлецька Н.М., Тердецька Ю.О. Практикум з менеджменту: навч. посібник. Чернівці, 2021. 144 с.

59. Прохорова В., Крутова А., Дяченко, К. Економічна безпека підприємств України в умовах дестабілізаційного розвитку. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія Економіка*. 2022. № 14(28). DOI: [https://doi.org/10.33296/2707-0654-14\(28\)-10](https://doi.org/10.33296/2707-0654-14(28)-10).

60. Климчук О. В., Івасько Р. О. Комплаєнс-менеджмент в управлінні системою економічної безпеки підприємства. *Розбудова доброчесності та комплаєнсу в Україні: виклики і перспективи євроінтеграції*: збірник матеріалів Всеукраїнської конференції з міжнародною участю (м. Вінниця, 27 березня 2025 р.). Вінниця: ТОВ «Друк», 2025. С. 121–123.

61. Таранчук С.О. Теоретичні підходи до формування економічної безпеки держави в умовах надзвичайних ситуацій. *Суспільство та національні інтереси (Серія «Публічне управління та адміністрування»)*. 2025. № 8 (16). С. 815–830. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-8\(16\)-815-830](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-8(16)-815-830).

62. Климчук О. В. Розділ 2. Вплив цифрової трансформації на соціально-економічну безпеку та стан економіки країни. 2.2. Цифрова трансформація в системі управління економічною безпекою держави. Цифровізація як чинник економічної трансформації та соціально-економічної безпеки України: теорія, практика, перспективи: колективна монографія / за ред. А. В. Череп, І. М. Дашко, Ю. О. Огренич, О. Г. Череп. Рига, Латвія: Baltija Publishing, 2025. С. 128–178.

63. Таранчук С.О. Специфіка державного управління економічною безпекою України в умовах воєнного стану. *Вчені записки ТНУ імені В.І.*

Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування. 2025. Том 36 (75), № 1. С. 169–174. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2025.1/28>.

64. Актуальні виклики та загрози економічній безпеці України в умовах воєнного стану. Аналітична доповідь. Національний інститут стратегічних досліджень. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2023-05/executive-1.pdf>.

65. Василішин С.І. Обліково-аналітичне забезпечення управління аграрними підприємствами в системі ризиків та загроз економічної безпеки: монографія. Харків: Друкарня Мадрид, 2020. 419 с.

66. Климчук О.В., Козловський С.В., Лавров Р.В. Стратегічні аспекти економіко-енергетичної політики України в контексті сталого розвитку. *Бізнес Інформ*. 2021. № 1. С. 65–76. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-1-65-76>.

67. Українські компанії почали впроваджувати комплаєнс-контроль. Що це і навіщо? *YouControl*. URL: <https://youcontrol.com.ua/articles/komplaiens-kontrol-shcho-tse-i-navishcho/>.

68. Климчук О.В. Управлінські аспекти формування економіко-енергетичної безпеки України на засадах розвитку біоенергетики: монографія. Вінниця: Нілан-ЛТД, 2021. 576 с.

69. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо розрахунку рівня економічної безпеки України. Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України № 1277 від 29.10.2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1277731-13#Text>.

70. Самборська О.Ю., Климчук О.В. Негативний вплив війни на зайнятість та доходи українців. *Інноваційна економіка*. 2023. № 3 (95). С. 63–69. DOI: 10.37332/2309-1533.2023.3.8.

71. Кобелєва Т.О. Комплаєнс як категорія економічної безпеки промислового підприємства. *Економіка: реалії часу*. 2018. № 6 (40). С. 52–59.

72. Zhukov V. V., Kotsiuba O. V. Analysis of Problematic Issues in Building an Effective Bank Compliance System. *Проблеми економіки*. 2018. № 4. С. 226–232.

73. Маковоз О., Коваль Д. Теоретичні основи визначення поняття «комплаєнс менеджмент». *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія*

Економіка. 2023. № 17 (34). DOI: [https://doi.org/10.33296/2707-0654-17\(34\)-14](https://doi.org/10.33296/2707-0654-17(34)-14).

74. Климчук О.В. Використання інформаційних систем і технологій у менеджменті. *Теорія та практика менеджменту: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції*. Відповідальний редактор Л. Черчик. Луцьк, 2021. С. 131–132.

75. Rumyk I., Galetska T., Klymchuk O., Tkalenko S., Derii Z., Seheda S. Formalization of the influence of exogenous and endogenous processes on the financial activities of agribusiness enterprises. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2024. Vol. 1. Iss. №54. P. 282–294. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.54.2024.4227>.

76. Климчук О.В. Інформаційні системи і технології в управлінні. Конспект лекцій для студентів СО “Магістр” заочної форми навчання спеціальності 073 Менеджмент галузі знань 07 Управління та адміністрування. Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2021. 160 с.

77. Климчук О.В. Сучасні аспекти використання інформаційних систем і технологій в управлінні. *Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи*: збірник тез доповідей II Міжн. науково-практичної конференції. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2021. С. 170–171.

78. Олексюк М. М. Безпека держави в умовах воєнного стану (характеристики та особливості). *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ (серія економічна)*. 2022. № 2. С. 9–15. DOI: <https://doi.org/10.32782/2311-844X/2022-2-2>.

79. Климчук О. В. Принципи формування енергетичної політики України на засадах конкурентоспроможності в умовах економічного розвитку. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2016. Вип. № 7 (11). С. 64–73.

80. Levytska I., Klymchuk A., Kozhushko S., Klymchuk O. Research on the role of investments in ensuring sustainable development of machinery enterprises in European Union countries. *Academy Review*. 2024. № 2 (61). P. 286–298. DOI: <https://doi.org/10.32342/2074-5354-2024-2-61-20>.

81. Леськів Г., Левків Г. Менеджмент в умовах інновацій внаслідок застосування технологій на базі штучного інтелекту: виклики при переході до Індустрії 5.0. *Наукові інновації та передові технології*. 2024. № 7 (35). С. 278–285.

82. Економічна безпека України в умовах довготривалої війни. Експертна дискусія. Національний інститут стратегічних досліджень. URL: <https://niss.gov.ua/news/novyny-nisd/ekonomichna-bezpeka-ukrayiny-v-umovakh-dovhotryvaloyi-viyny-anons>.

83. Москвін Б. Ю. Економічна безпека фінансових інституцій в умовах воєнного стану в Україні. *Економіка і організація управління*. 2022. № 2 (46). С. 110–119. DOI: 10.31558/2307-2318.2022.2.11.

84. Бондарук Т., Чеховська М., Бондарук О. Економічна безпека України під час військових дій: виклики та шляхи протидії. *Економічні горизонти*. 2024. № 1 (27). С. 129–141. DOI: [https://doi.org/10.31499/2616-5236.1\(27\).2024.299201](https://doi.org/10.31499/2616-5236.1(27).2024.299201).

85. Білик Р.С. Механізми інноваційної модернізації економіки в умовах глобального розвитку. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2019. Вип. 26. Ч. 1. С. 17–24.

86. Materynska O., Klymchuk O., Kronivets T., Romanchuk L., Burlaka N. Sustainable development management: basic principles and tools of influence. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*, 2025, № 4. Pages 217–226. DOI: <https://doi.org/10.33271/nvngu/2025-4/217>.

87. Неустроєв Ю. Г. Роль інновацій у забезпеченні економічної безпеки. *Агросвіт*. 2021. № 7–8. С. 103–108. DOI: [10.32702/2306-6792.2021.7-8.103](https://doi.org/10.32702/2306-6792.2021.7-8.103).

88. Менеджмент: навч. посіб. / за заг. ред. К. В. Пічик, В. В. Храпкіної. Національний університет «Києво-Могилянська академія». Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2021. 460 с.

89. Охріменко І. В., Вдовенко Н. М, Овчаренко Є. І., Гнатенко І. А. Інновації в системі стратегічного управління безпекою національної економіки в умовах ризиків та невизначеності глобалізації. *Економіка та держава*. 2021. № 8. С. 4–9.

90. Єпіфанова І. Ю., Джеджула В. В., Шевчук Є. Г. Фактори впливу на процес управління економічною безпекою підприємств в умовах військового стану. *Innovation and Sustainability*. 2023. № 2. С. 120–125.

91. Овчаренко Л. В. Конкурентні сили як фактор зміцнення економічної безпеки підприємства в умовах воєнного стану та напрями їх аналізу. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2023. № 6 (06). С. 36-40.

92. Пілецька С.Т., Коритько Т.Ю., Кравчук Н.М. Механізм забезпечення економічної безпеки підприємства. *Вісник економічної науки України*. 2022. № 1 (42). С. 64–69.

93. Климчук О.В., Козловський С.В., Лавров Р.В. Управлінські та інтеграційні процеси формування економіко-енергетичної безпеки України. *Економіка та суспільство*. 2021. № 25. DOI: 10.32782/2524-0072/2021-25-12.

94. Витвицька О. Д., Сливінська О. Б. Основи формування системи управління економічною безпекою підприємства. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2023. Том 8. № 3. С. 251–255. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2023-3-38>.

95. Крилов Д. В. Характеристика загроз економічній безпеці підприємства в сучасних умовах. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2024. № 13. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2024-13-04-07>.

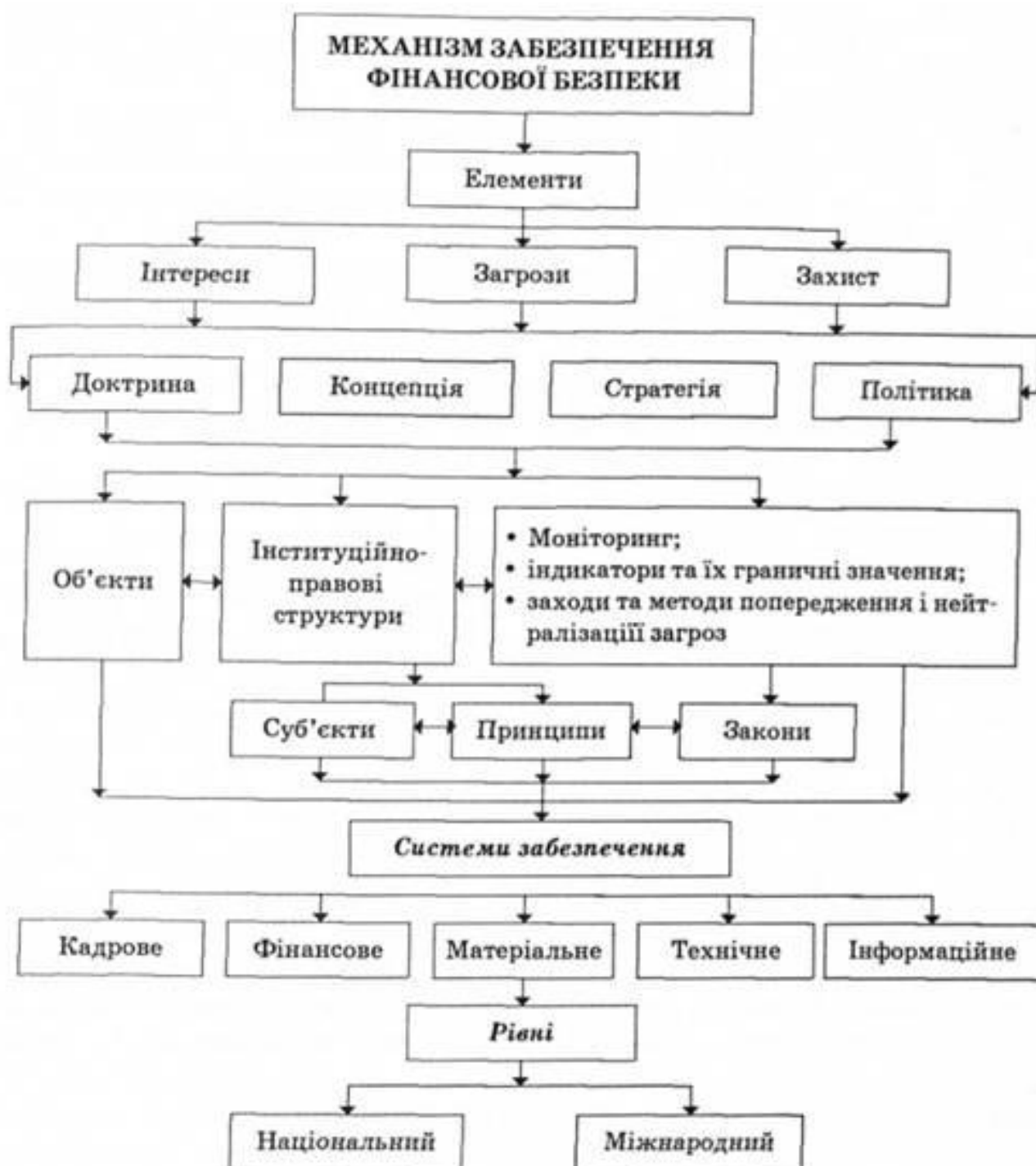
ДОДАТКИ

Додаток А. Характеристика і сутність основних функціональних складових економічної безпеки підприємства

Джерело: [3].

Додаток Б. Формування механізму забезпечення фінансової безпеки держави

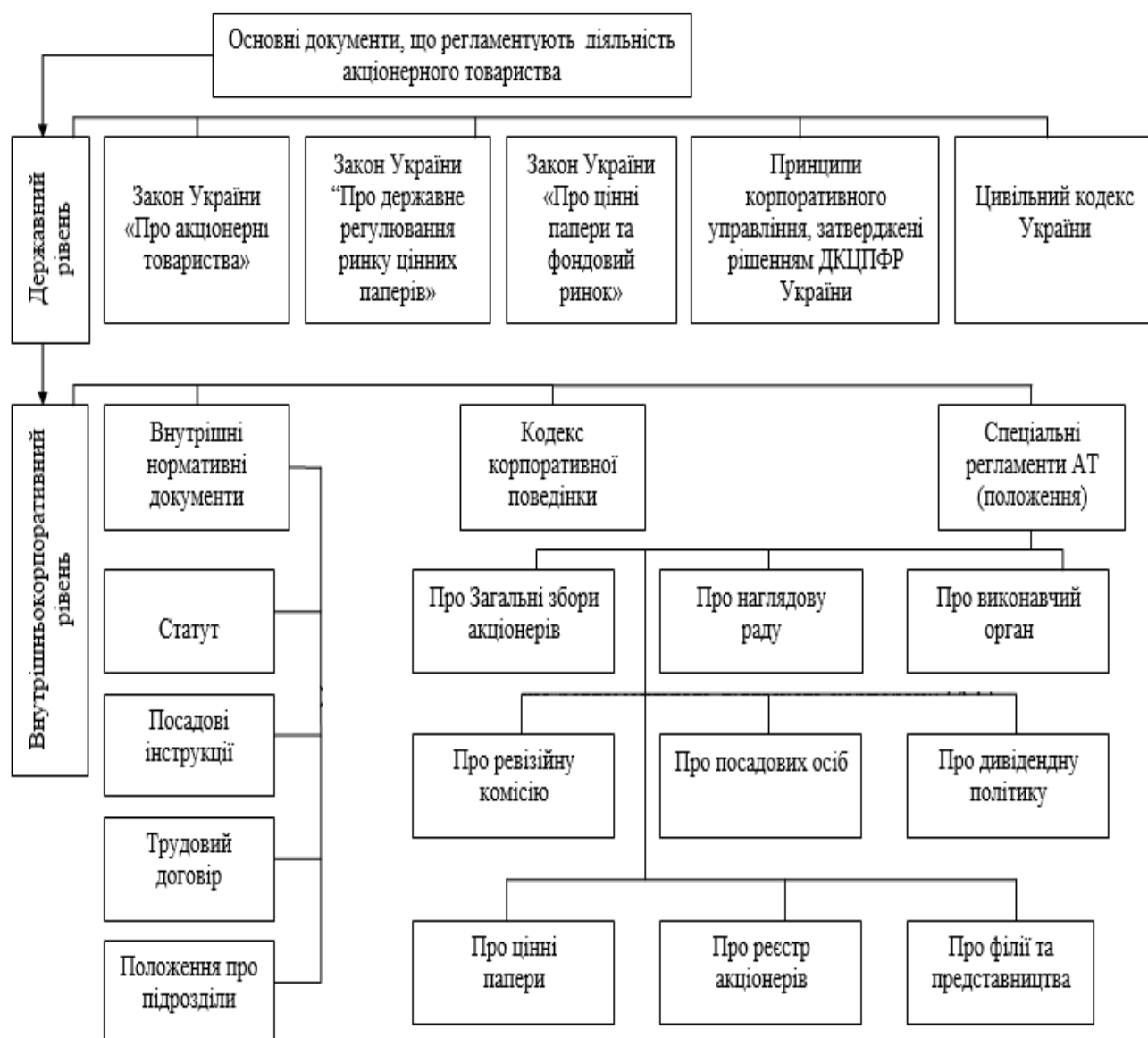
Джерело: [26].

Додаток В. Класифікація ризиків, небезпек та загроз економічній безпеці
малого підприємства

Ризики, небезпеки та загрози економічній безпеці малого підприємства		
За походженням: • природні; • техногенні; • спричинені людьми; • неприродні	За сферою дії: • виробничі; • галузеві; • політичні; • економічні; • фінансові; • інноваційні; • юридичні	За масштабами дії: • локальні; • територіальні; • регіональні; • трансграничні
За тривалістю: • миттєві; • тривалі; • постійні	За відношенням до людської діяльності: • об'єктивні (безкорисні); • суб'єктивні (свідомі, корисні)	За можливістю страхування: • які страхуються; • які не страхуються; • які частково страхуються
За наслідками: • без наслідків; • допустимі; • критичні; • катастрофічні	За рівнем прогнозованості: • які підлягають прогнозуванню; • які не прогножуються; • які можуть частково прогнозуватися	За правомірністю: • законні; • протизаконні; • невраховувані законом
За частотою дії: • одноразові; • багаторазові	За можливістю запобігання: • яким можна запобігти; • яким неможливо запобігти; • яким можна частково запобігти	За рівнем завершеності: • завершені; • незавершені; • частково завершені
За походженням: • зовнішні; • внутрішні		
За напрямом дії: • персонал підприємства; • матеріальні цінності (ресурси, продукція та ін.); • інформація		За характером наслідків: • чисті (статичні); • спекулятивні (динамічні)

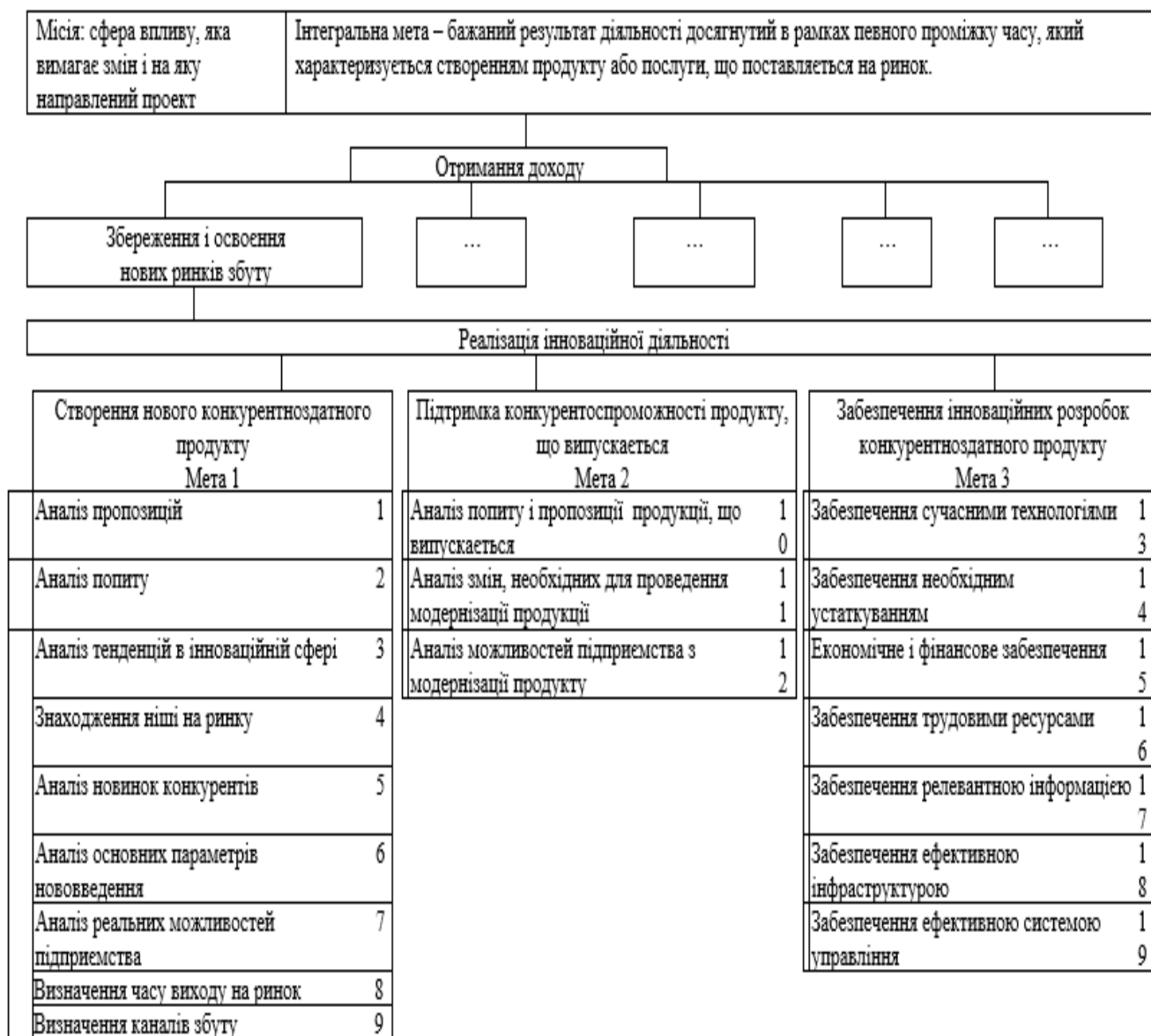
Джерело: [38, 39].

Додаток Д. Основні документи, що регламентують діяльність корпорації

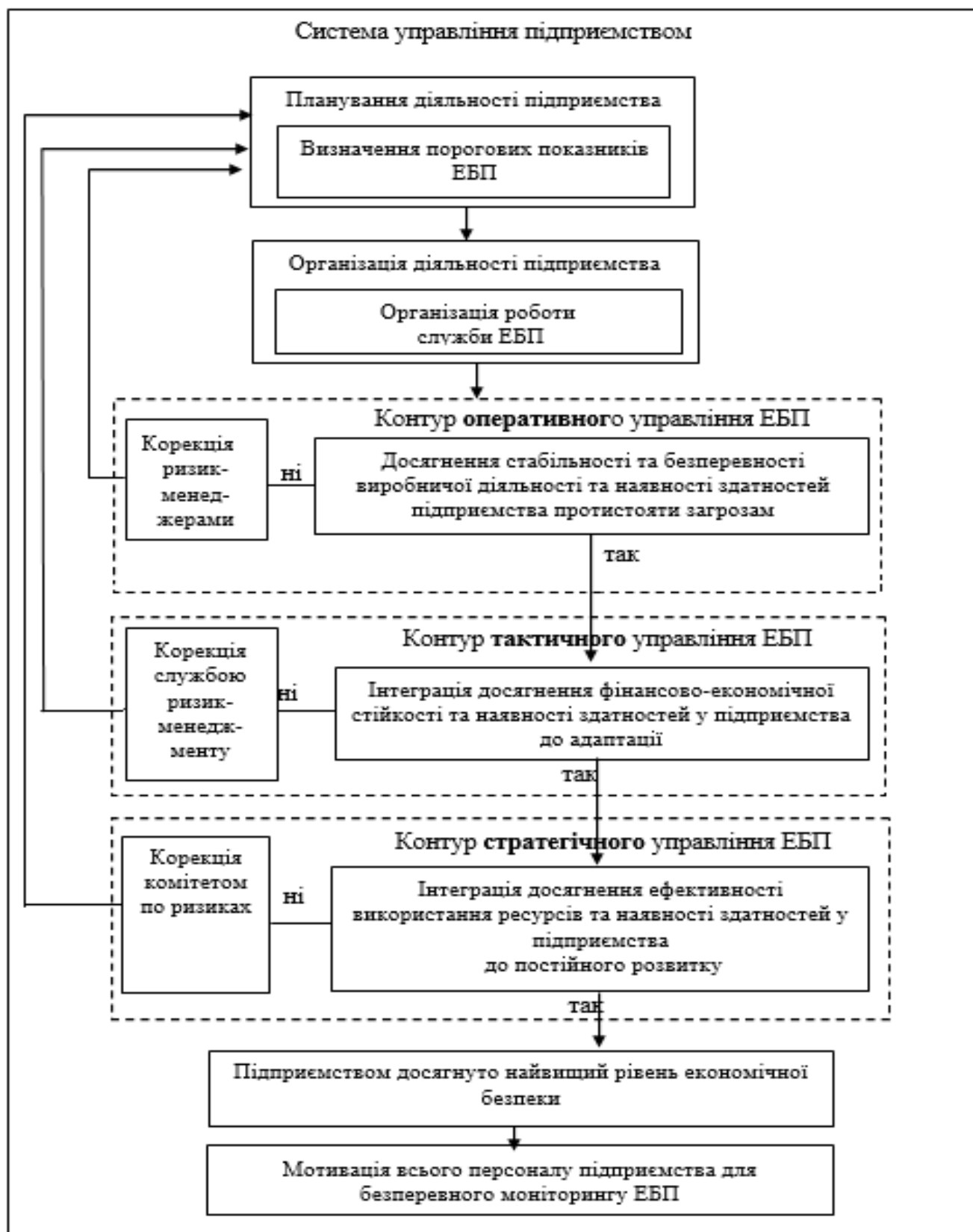
Джерело: сформовано автором на основі [65].

Додаток Е. Структуризація цілей інноваційної діяльності підприємства для
забезпечення економічної безпеки

Джерело: [81].

Додаток Ж. Місце підсистеми управління економічною безпекою підприємства в системі його стратегічного управління

Джерело: [90].